

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

รายงานสถานการณ์ ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

ส่วนของเสียอันตราย
สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

ส่วนของเสียอันตราย
สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ

คำนำ

รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้จัดทำขึ้นโดยสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๖ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ได้บูรณาการทำงานร่วมกันในการผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตราย ตามแนวทาง Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ที่คณะกรรมการแห่งชาติให้ความเห็นชอบ ในคราวการประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ และเพื่อให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย จึงได้ติดตามการดำเนินงานดังกล่าวภายใต้การดำเนินโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ และรวบรวมจัดทำเป็นรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและดำเนินงาน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา มลพิษของประเทศ โดยเนื้อหาประกอบด้วย บทนำ การดำเนินงานที่ผ่านมา สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และสรุปและข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ร่วมสนับสนุนข้อมูลรวมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ในการจัดทำรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้มีความครบถ้วนด้วยดี

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ
ธันวาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมา	๑
๑.๒ แผนปฏิบัติการ “ประเทศไทย ไร้อันตราย” ตามแนวทาง “ประชารัฐ”	๒
ส่วนที่ ๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา	
๒.๑ โครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ถึงโครงการเมืองสวยใสไร้มลพิษ (Clean & Green City)	๕
๒.๒ การจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔	๗
๒.๓ การจัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	๘
๒.๔ การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๙
๒.๕ โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ “ภายใต้แนวทางประชารัฐร่วมใจ แยกทิ้งขยะอันตราย”	๑๑
๒.๖ การจัดทำคู่มือเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชน	๑๑
ส่วนที่ ๓ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน	
๓.๑ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของประเทศไทย	๑๕
๓.๒ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนรายพื้นที่	๒๐
๓.๓ การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	๒๕
ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	๒๘
ส่วนที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	๓๐

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	รายละเอียดการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนรายจังหวัด	๓๔
ภาคผนวก ข	สรุปผลการลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตราย จากชุมชน ๕ จังหวัด	๔๗
ภาคผนวก ค	สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ “แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตราย จากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และการนำแนวทางไปปฏิบัติ	๕๓
ภาคผนวก ง	ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตราย จากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๗
ภาคผนวก จ	รายชื่อบริษัทผู้ให้บริการบำบัด กำจัด และ/หรือรีไซเคิลของเสียอันตราย	๖๗

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ ๑	จังหวัดที่มีสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนเพื่อส่งไปกำจัดรวมในปี พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๐
ตารางที่ ๒	ปริมาณของเสียอันตรายทั้งหมด	๑๖
ตารางที่ ๓	สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๐	๑๖
ตารางที่ ๔	อัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชน (Generation rate)	๑๘
ตารางที่ ๕	การคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๐	๑๙
ตารางที่ ๖	สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคแต่ละกลุ่มภูมิภาค	๒๑

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ ๑ ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๐	๑๗
รูปที่ ๒ อัตราการเพิ่ม/ลด ของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน และปริมาณ WEEE ระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๐	๑๗
รูปที่ ๓ การคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๐	๒๐
รูปที่ ๔ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จังหวัดสมุทรสงคราม	๒๕
รูปที่ ๕ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดราชบุรี	๒๖
รูปที่ ๖ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดเพชรบุรี	๒๖
รูปที่ ๗ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๒๖
รูปที่ ๘ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดกาญจนบุรี	๒๖
รูปที่ ๙ การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗
รูปที่ ๑๐ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า – ส่งออกของของเสียอันตราย และการจัดการของเสียอันตราย ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ มุกดาหาร และสระแก้ว	๒๗
รูปที่ ๑๑ กิจกรรมประชารัฐร่วมใจแยกทิ้งขยะอันตราย ณ ตึกบัญชาการ ๑ ทำเนียบรัฐบาล	๒๗

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมา

กรอบแนวคิดมาจากแนวทางการบริหารจัดการของเสียแบบครบวงจรตั้งแต่การลดปริมาณของเสียที่แหล่งกำเนิด ตลอดจนการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ และกำจัดขั้นสุดท้ายตามหลักการดำเนินงาน ด้าน ๓Rs คือ การลดการใช้ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการรวมกลุ่มกัน (Clustering) ในการเก็บรวบรวมและขนส่งของเสียอันตรายแบบศูนย์รวม เพื่อบริหารจัดการของเสียอันตรายแบบครบวงจร โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและเน้นการนำกลับมาใช้ประโยชน์ในรูปของทรัพยากรใหม่หรือแปรรูปเป็นพลังงานทดแทน (Waste to energy) และการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดมาตรการในการจัดการ ๓ มาตรการ ได้แก่ มาตรการลดการเกิดของเสียอันตรายที่แหล่งกำเนิด มาตรการเพิ่มศักยภาพการจัดการของเสียอันตราย และมาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการของเสียอันตราย โดยสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และแผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายในภาพรวมของประเทศ และบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยมีเป้าหมายการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ประกอบด้วย

๑. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๔
๒. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๐๐ ของปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๓
๓. กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง ร้อยละ ๑๐๐ ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๓
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่ต้นทาง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ภายในปี ๒๕๖๔

๑.๒ แผนปฏิบัติการ “ประเทศไทยไร้ขยะ” ตามแนวทาง “ประชารัฐ” (ผ่านความเห็นชอบจาก

คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙)

๑.๒.๑ แนวคิดพื้นฐาน

๑) แนวคิด ๓Rs

ขยะมูลฝอยที่เราพบเห็นกันในชีวิตประจำวันนั้น เกิดจากครัวเรือน สถานประกอบการ รวมถึงสถานที่สาธารณะ ดังนั้นเราจึงต้องมีการจัดการขยะมูลฝอยแบบผสมผสานที่เน้นการลด การคัดแยก และการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยการใช้หลัก ๓Rs ประกอบด้วย

Reduce การลดระดับการใช้ในปัจจุบัน ควบคุมปริมาณการใช้ให้อยู่ในสัดส่วนที่พอเหมาะ เพื่อเป็นการลดปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้น เช่น การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก การใช้ผ้าเช็ดหน้าแทนการใช้กระดาษทิชชู การเลือกซื้อบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

Reuse การใช้ซ้ำการนำสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่า เช่น การใช้กระดาษทั้งสองหน้า การใช้ภาชนะที่สามารถใช้ซ้ำได้ การซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ใช้ได้ใหม่

Recycle การนำกลับมาใช้ใหม่ การคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และสำนักงาน เพื่อนำวัสดุที่ยังสามารถนำกลับมาใช้ใหม่หมุนเวียนกลับมาเข้าสู่กระบวนการของแต่ละประเภท เพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่

๒) หลักการประชารัฐ

หลักการดำเนินงานตามแนวทาง “ประชารัฐ” นั้น เป็นหลักการที่คำนึงถึงความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทางสังคม (Participatory Principle) ในการจัดการขยะมูลฝอยและขยะอันตราย เพื่อความยั่งยืนในการบริหารจัดการในอนาคต โดยส่งเสริมบทบาทของทุกภาคส่วนในสังคม อันประกอบด้วย ๕ องค์กรประกอบ ได้แก่ ภาคราชการทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคการศึกษา และภาคการศาสนา ทั้งในกระบวนการกำหนดนโยบาย การให้ข้อมูล การแสดงความคิดเห็น รวมถึงการออกแบบการคัดแยกขยะ การเก็บขน การกำหนดมาตรการ และการมีส่วนร่วมในพื้นที่ และการวางระบบการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในอนาคต

๑.๒.๒ มาตรการ

เพื่อให้เกิดการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ การดำเนินการจึงต้องครอบคลุมการจัดการทั้ง ๓ ระยะ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง โดยมีแนวทางในแต่ละมาตรการประกอบด้วย

๑) มาตรการลดและคัดแยกที่แหล่งกำเนิด

สนับสนุนและขยายผลให้มีการจัดการขยะมูลฝอย ตั้งแต่บ้านเรือน สถานศึกษา สถานประกอบการ รวมทั้งสถานบริการต่าง ๆ ทั้งในชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อลดปริมาณการเกิดขยะมูลฝอย การเลือกใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒) มาตรการเพิ่มศักยภาพการเก็บขน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและจังหวัด ดำเนินการจัดระบบการเก็บรวบรวมและการขนส่งขยะมูลฝอยประเภทต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การกำจัดต่อไป ผลักดันให้มีสถานที่รวบรวมและจัดการขยะอันตราย สถานที่กำจัดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย และศูนย์กำจัดมูลฝอยติดเชื้อให้เพียงพอ

๓) มาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการ

สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนตั้งแต่ระดับเยาวชนและประชาชนทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ตั้งแต่การลดการเกิดขยะมูลฝอยจากบ้านเรือน สถานศึกษา สถานประกอบการ รวมทั้งสถานบริการต่าง ๆ การคัดแยกขยะมูลฝอย จนถึงการจัดขั้นสุดท้าย พัฒนาองค์ความรู้ รูปแบบเทคโนโลยี การบำบัด/กำจัดขยะมูลฝอย พัฒนาและเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลเพื่อการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย รวมทั้งเข้มงวดการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

๑.๒.๓ กลยุทธ์

จากสถานการณ์ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าการแก้ไขปัญหามูลฝอยไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ด้วยหน่วยงานใดเพียงหน่วยงานเดียว หรือแก้ไขโดยใช้มาตรการด้านใดด้านหนึ่งแต่จำเป็นต้องอาศัยมาตรการที่ครอบคลุมทุกด้านอย่างบูรณาการในการแก้ไขปัญหาให้สำเร็จ โดยจะต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานที่ “แข็งแกร่ง” และกลไกที่ “แข็งแกร่ง” จากหน่วยงานในทุกภาคส่วน โดยมีความสอดคล้องทางนโยบายและการสอดรับ โดยแผนปฏิบัติการนี้ได้กำหนดให้มีกลยุทธ์ทั้งสิ้น ๕ กลยุทธ์ ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ ๑ การจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ

สนับสนุนและขยายผลให้มีการจัดการขยะมูลฝอย มุ่งเน้นระยะต้นทางและกลางทาง คือ การลดปริมาณขยะมูลฝอยที่จะส่งเข้าสู่สถานที่กำจัดด้วยกระบวนการต่าง ๆ โดยมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

๑) การคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนที่สามารถใช้ประโยชน์ได้กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด คือ การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในสังคมดำเนินการตามแนวทาง “ประชารัฐ” ซึ่งประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคการศึกษา และภาคศาสนา ดำเนินการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง

๒) การส่งเสริมและสนับสนุนการลดปริมาณขยะมูลฝอยประเภทบรรจุภัณฑ์ที่กำจัดยาก มีมาตรการสนับสนุน “ภาคเอกชน” ในการลดปริมาณขยะมูลฝอยด้วยการใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและกำจัดได้ง่าย

๓) ผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอย ปรับปรุง/จัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ สถานที่เก็บรวบรวม และยานพาหนะขนส่งขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอและเหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการขยะอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ

ขยะอันตรายถือเป็นขยะมูลฝอยประเภทที่มีข้อควรคำนึงหลายประการ ได้แก่ ระยะเวลาการเก็บขยะอันตรายไว้ในสถานที่รวบรวมรวบรวมขยะอันตราย ถ้าจัดการไม่เหมาะสมจะส่งผลโดยตรงต่อการปล่อยสารเคมีที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

๑) การส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะอันตรายโดยชุมชนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒) การเก็บรวบรวมขยะอันตรายภายในชุมชนและส่งไปยังสถานที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพเพื่อรอส่งไปกำจัดตามหลักวิชาการต่อไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างมีประสิทธิภาพ

การส่งเสริมให้มีการจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ อาทิ สถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาลของเอกชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สถานีอนามัย คลินิกรักษาโรค สภากาชาดไทย รวมถึงสถานพยาบาลอื่น ๆ ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข และสร้างเครือข่ายการดำเนินการให้ครอบคลุมสถานพยาบาลทุกประเภทรวมทั้งบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

กลยุทธ์ที่ ๔ การจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ

การส่งเสริมให้มีการจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ในโรงงานอุตสาหกรรม โดยเป็นการปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม และมีระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

๑) การจัดทำฐานข้อมูลสภาพและการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้เป็นปัจจุบัน

๒) เตรียมความพร้อมในการจัดทำระบบกำจัดขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓) การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

๔) การประชาสัมพันธ์การดำเนินงานในระดับประเทศ เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการคัดแยกขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศ

ส่วนที่ ๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา

๒.๑ โครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ถึงโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินโครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้งเสริมสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสมรรถนะในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๔ สมรรถนะ จาก ๖ สมรรถนะ ซึ่งสมรรถนะดังกล่าวประกอบด้วยแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย การลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยหรือของเสียอันตรายจากชุมชน ประสิทธิภาพในการเก็บขนขยะมูลฝอย การบริหารจัดการขยะมูลฝอยหรือมูลฝอยติดเชื้อในลักษณะรวมศูนย์ ประสิทธิภาพในการกำจัดขยะมูลฝอยและรายได้ในการจัดการขยะมูลฝอย

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ที่เข้าร่วมดำเนินโครงการฯ ในแต่ละปี ส่วนใหญ่มีสมรรถนะในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๔ สมรรถนะ จาก ๖ สมรรถนะ และมีร้อยละของจำนวนพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๔ สมรรถนะ จาก ๖ สมรรถนะ เพิ่มมากขึ้นทุกปี

และตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา กรมควบคุมมลพิษร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๖ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัด บูรณาการทำงานร่วมกัน ภายใต้โครงการเมืองสวยใสไร้มลพิษ (Clean & Green City) เพื่อผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ตามแนวทางของ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยมีจุดประสงค์เพื่อผลักดันและสนับสนุนให้จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด มีการกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสม และมีพื้นที่นำร่องรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม มุ่งเน้นการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง โดยเฉพาะการคัดแยกของเสียอันตรายออกจากขยะทั่วไป มีการจัดการขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม และกำจัดโดยเทคโนโลยีแบบผสมผสาน เน้นการแปรรูปเป็นพลังงานหรือทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ภายใต้แนวคิด “สะอาดขยะเก่า จัดการขยะใหม่ วางกฎระเบียบ สร้างวินัยคนในชาติ” ผลจากการดำเนินโครงการสนับสนุนและส่งเสริมสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ และต่อเนื่องด้วย

การดำเนินโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ สามารถสรุปองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยในการเริ่มต้น เพื่อจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเกิดจากองค์ประกอบหลัก ๕ ประการ คือ

๑) บุคลากรของรัฐ และเอกชน ให้การสนับสนุน ร่วมมือ และร่วมดำเนินการจัดการปัญหาของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างจริงจัง

๒) กลไกการทำงานร่วมกัน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มีการร่วมกันจัดตั้งคณะกรรมการ ที่มาจากหลายภาคส่วน ทำให้มีการช่วยเหลือกันในการแก้ไขปัญหา มีการบูรณาการสนับสนุนข้อมูลทางด้านวิชาการจากหลายหน่วยงาน รวมทั้งมีหน่วยงานช่วยเหลือในการหาแหล่งงบประมาณ

๓) แหล่งเงินทุนในการจัดการของเสียอันตราย โดยการที่สถานประกอบการ หรือเอกชนมีการจ่ายเงิน หรือสมทบเงินเข้าสู่กองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการของเสียอันตรายอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเก็บเงินจากผู้ก่อให้เกิดของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อใช้ในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของท้องถิ่นอีกทางหนึ่ง ทำให้เกิดสภาพคล่องในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๔) เอกชนลงทุนในการจัดการของเสียอันตราย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดทิศทาง และควบคุมการบริหารจัดการของเสียอันตรายได้

๕) การรักษาภาพลักษณ์ เนื่องจากเมืองไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ทำให้ผู้ประกอบการและเอกชนที่ประกอบกิจการควรตระหนักถึงรายได้และเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการเหล่านี้ต้องกำหนดมาตรการ และให้ความร่วมมือกับท้องถิ่นในการจัดการระบบนิเวศในพื้นที่ เพื่อผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นตามมา

จากกรณีศึกษาการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การดำเนินงานส่วนใหญ่ยังมีการดำเนินการเพียงเล็กน้อย รูปแบบการบริหารจัดการที่ได้ผลชัดเจนในพื้นที่บางเขตของกรุงเทพมหานครในเขตที่เป็นชุมชนเมืองและเขตที่เป็นที่อยู่อาศัย สามารถใช้เป็นพื้นที่ต้นแบบในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่ท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ แต่ต้องทำการศึกษาถึงปัจจัย และบริบทของพื้นที่นั้น ๆ มาประกอบ เพราะในประเทศไทย มีลักษณะพื้นที่ ขนาด และความหนาแน่นของประชากรที่อาศัยอยู่ รวมทั้งจำนวนสถานประกอบการต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ทำให้จำเป็นต้องอาศัยปัจจัย และสภาพปัจจุบันท้องถิ่นนั้น ๆ มาประกอบในการกำหนดทิศทางการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งในการดำเนินงานมีหลายพื้นที่สามารถดำเนินการได้ประสบผลสำเร็จ สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตรายได้เข้าไปร่วมสนับสนุนให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ เช่น สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ สำนักงานเขตบึงกุ่ม และสำนักงานเขตสายไหม เทศบาลนครนนทบุรี องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้น

ในปี ๒๕๕๙ เป็นต้นมากรมควบคุมมลพิษและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงได้บูรณาการทำงานร่วมกันในการผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายตามแนวทาง Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ได้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกับภาคเอกชน เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ กลุ่มอาคารสูง บ้านจัดสรร เป็นต้น ในการ

รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการนำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป

๒.๒ การจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔

กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๑๓ หน่วยงาน ประกอบด้วย กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอนามัย กรมศุลกากร กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สำนักส่งเสริมกิจการศึกษา สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย จัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ และคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ ตามความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ๒๐ มาตรการ ได้แก่

- ๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า-ส่งออก
- ๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสนับสนุนการผลิตและการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ฯ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลปริมาณซากผลิตภัณฑ์ฯ
- ๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาปรับปรุงกลไกการคัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่งซากผลิตภัณฑ์ฯ
- ๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างขีดความสามารถของโรงงานคัดแยกและรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่ได้จากระบบคัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่ง ไปจัดการอย่างครบวงจรและปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม
- ๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมความตระหนักและความรู้เกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และด้านการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

แผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ ประกอบด้วย ๑๓ โครงการ (โครงการสำคัญ Flagship Project จำนวน ๕ โครงการ โครงการสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ฯ จำนวน ๕ โครงการ และโครงการเสริมสร้างความตระหนักและตรวจติดตามฯ จำนวน ๓ โครงการ) ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ กรมควบคุมมลพิษ ได้ประสานและติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ฯ โดยสรุปผลการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ ที่ดำเนินการ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ จำนวน ๑๐ โครงการ เป็นโครงการที่แล้วเสร็จ จำนวน ๓ โครงการ อยู่ระหว่างดำเนินการหรือดำเนินการต่อเนื่อง จำนวน ๗ โครงการ และโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจากไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๓ โครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน ๓ โครงการคือ ๑) Flagship Project ๕ การรณรงค์การเลือกซื้อ/เลือกใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้บริโภคทั่วไป ๒) โครงการที่ ๘ การปรับปรุงนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐให้ครอบคลุมสินค้าฉลากเขียว และผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป้าหมายทุกประเภท และ

กำหนดหลักเกณฑ์การเข้าแทนการซื้อ และ ๓) โครงการที่ ๑๑ การพัฒนาหลักสูตรและจัดฝึกอบรมผู้เกี่ยวข้องกับการนำเข้า-ส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ฯ ที่ใช้แล้ว และซากผลิตภัณฑ์ฯ

(๒) โครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือดำเนินการต่อเนื่อง จำนวน ๗ โครงการ คือ ๑) Flagship Project ๑ การกำหนดมาตรการและออกกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค และเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท ๒) Flagship Project ๒ การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดให้มีระบบแยกทิ้ง เก็บรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ฯ จากบ้านเรือนและแหล่งกำเนิดในชุมชน อาทิ โรงแรม สำนักงาน ร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าฯ และจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่เก็บรวบรวมได้อย่างถูกต้อง ๓) Flagship Project ๔ การพัฒนาเครือข่าย Green supply chain เพื่อสนับสนุนการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔) โครงการที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นในประเทศ ๕) โครงการที่ ๗ การทบทวนปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ให้ปลอดภัยต่อผู้ใช้และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เป็นมาตรฐานบังคับ ๖) โครงการที่ ๑๐ การปรับปรุงการเชื่อมโยงข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ฯ ที่ใช้แล้ว และซากผลิตภัณฑ์ฯ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ ๗) โครงการที่ ๑๓ การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ

(๓) โครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจากไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๓ โครงการ คือ ๑) Flagship Project ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายกับโรงงานหรือสถานประกอบการที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๒) โครงการที่ ๘ การนำร่องให้ภาคเอกชนที่เป็นผู้ผลิตและนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีกลไกการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์ฯ เป้าหมาย และส่งไปรีไซเคิล หรือบำบัดกำจัดอย่างถูกต้อง และ ๓) โครงการที่ ๑๒ การพัฒนาศูนย์เรียนรู้และสาธิตด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กรมควบคุมมลพิษได้เสนอผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติรับทราบผลการดำเนินงานดังกล่าวแล้ว

๒.๓ การจัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. โดยอาศัยหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility : EPR) เพื่อให้มีระบบรับคืน รวบรวม เก็บรักษา การขนส่ง การรีไซเคิล และการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ฯ หรือที่รู้จักกันทั่วไปว่า “ขยะอิเล็กทรอนิกส์” ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม

คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ในคราวการประชุมฯ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาในรายละเอียด โดยได้ปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ เป็น (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

พ.ศ. ขณะนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดทำเรื่องเสร็จ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนเสนอ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป

(ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.
มีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

- ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับ ได้แก่ (๑) คอมพิวเตอร์ (๒) เครื่อง
โทรศัพท์และโทรศัพท์ไร้สาย (๓) เครื่องปรับอากาศ (๔) เครื่องรับโทรทัศน์ และ (๕) ตู้เย็น ทั้งนี้ สามารถออก
กฎกระทรวงเพื่อประกาศกำหนดผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นเพิ่มเติม ได้ในภายหลัง
- ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากผลิตภัณฑ์ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอยและ
ห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์
- ผู้ผลิตและผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีหน้าที่ในการรับคืนจัดเก็บ และ
รวบรวมซากผลิตภัณฑ์ฯ เมื่อผลิตภัณฑ์ที่ถูกควบคุมกลายเป็นซากผลิตภัณฑ์ฯ โดยต้องจัดทำแผนความรับผิดชอบ
ในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และต้องดำเนินการตามแผนดังกล่าว พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานให้
กรมควบคุมมลพิษทราบทุกปี โดยซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่เก็บรวบรวมได้จะต้องส่งไปรีไซเคิล บำบัดหรือกำจัดที่โรงงาน
ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่ถูกต้องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในร่างพระราชบัญญัติฯ มีโทษทั้งทางแพ่งและอาญา
- กรมควบคุมมลพิษ เป็นหน่วยงานผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการและบังคับใช้กฎหมาย พร้อมทั้งจัดให้
มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์ฯ จัดทำและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ
จัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ขณะนี้ได้ปรับปรุงเอกสารประกอบตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ปี ๒๕๖๐ ซึ่งประกอบด้วย ๑) ร่างพระราชบัญญัติฯ ซึ่งผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒) หลักการเหตุผลตามมาตรา ๗๗ ๓) สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ๔) ผลการรับฟังความคิดเห็น และ
๕) สรุปความเห็นการปรับปรุง พรบ. ภายหลังการรับฟังความคิดเห็น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรี

๒.๔ การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จังหวัดที่มีสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อส่งไปกำจัดรวม ๒๗ จังหวัด
ได้แก่ จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง จังหวัดแพร่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร จังหวัดตาก จังหวัดสระบุรี
จังหวัดลพบุรี จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดอุดรธานี จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดกาฬสินธุ์
จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดร้อยเอ็ด
จังหวัดระยอง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง จังหวัดสตูล จังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา และจังหวัดพัทลุง
โดยมีปริมาณของเสียอันตรายซึ่งส่วนใหญ่เป็นหลอดฟลูออเรสเซนต์ ส่งไปกำจัดได้ ๑๘๙.๖๔ ตัน รายละเอียด
ดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จังหวัดที่มีสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนเพื่อส่งไปกำจัดรวมในปี พ.ศ. ๒๕๖๐
(ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐)

ลำดับ	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ที่ตั้ง	ปริมาณ ที่รวบรวมได้ (ตัน)
๑	ลำพูน	ทต.ป่าสัก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๐.๓๙
๒	ลำปาง	อบจ.ลำปาง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๗.๓๗
๓	แพร่	อบจ.แพร่	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๖.๖๓
๔	พิษณุโลก	อบจ.พิษณุโลก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓.๕๐
๕	พิจิตร	อบจ.พิจิตร	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒.๕๐
๖	ตาก	อบจ.ตาก	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓.๖๑
๗	สระบุรี	อบจ.สระบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๘๕
๘	ลพบุรี	อบจ.ลพบุรี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๖.๕๙
๙	ปราจีนบุรี	อบจ.ปราจีนบุรี	องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี	๑.๑๑
๑๐	อุดรธานี	ทน.อุดรธานี	เทศบาลนครอุดรธานี	๐.๔๔
๑๑	บึงกาฬ	ทต.พรเจริญ	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑.๘๐
๑๒	ขอนแก่น	อบจ.ขอนแก่น	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๓๑.๐๐
๑๓	มหาสารคาม	ทม.มหาสารคาม	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๐.๒๑
๑๔	กาฬสินธุ์	อบจ.กาฬสินธุ์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๐.๕๐
๑๕	ชัยภูมิ	อบจ.ชัยภูมิ	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๒.๗๖
๑๖	หนองบัวลำภู	อบจ.หนองบัวลำภู	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๗.๘๙
๑๗	นครราชสีมา	อบจ.นครราชสีมา	เทศบาลเมืองสีคิ้ว	๖.๕๑
๑๘	บุรีรัมย์	จ.บุรีรัมย์	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๕.๒๘
๑๙	อุบลราชธานี	อบจ.อุบลราชธานี	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๕๑
๒๐	ร้อยเอ็ด	อบจ.ร้อยเอ็ด	องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด	๖.๐๐
๒๑	ระยอง	อบจ.ระยอง	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๐.๐๔
๒๒	นครศรีธรรมราช	อบจ.นครศรีธรรมราช	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๑๕.๐๐
๒๓	ตรัง	ทม.ตรัง	เทศบาลเมืองกันตรัง	๐.๘๘
๒๔	สตูล	อบจ.สตูล	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล, เทศบาลตำบลกำแพง	๑.๒๐
๒๕	นราธิวาส	อบจ.นราธิวาส	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๔.๖๗
๒๖	ยะลา	อบจ.ยะลา	องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา	๓.๐๐
๒๗	พัทลุง	อบจ.พัทลุง	องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง	๔.๔๐
รวม				๑๘๙.๖๔

แหล่งข้อมูล : รายงานผลการดำเนินงาน โครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๒.๕ โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ “ภายใต้แนวทางประชารัฐร่วมใจ แยกทิ้งขยะอันตราย”

เป็นโครงการความร่วมมือทางเทคนิควิชาการร่วมกันระหว่างกรมควบคุมมลพิษและกรุงเทพมหานคร ในการดำเนินงานร่วมกับภาคเอกชน เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ กลุ่มอาคารสูง บ้านจัดสรร เป็นต้น ในการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นำร่อง ๕ ประเภท ได้แก่ แบตเตอรี่มือถือ ซากโทรศัพท์มือถือ ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ ภาชนะปนเปื้อนสารที่เป็นอันตราย เช่น กระจกสเปรย์ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการนำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกต้องหลักวิชาการต่อไป

โดยมีวัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อเสริมสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป้าหมายเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยจากของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- (๒) เพื่อส่งเสริมประชาชนแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ออกจากมูลฝอยทั่วไป และมีจุดรวบรวมของเสียอันตรายที่ทิ้งได้สะดวก เก็บรวบรวมง่ายในทางปฏิบัติ
- (๓) เพื่อรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนำไปรีไซเคิล บำบัดหรือกำจัดอย่างถูกวิธี
- (๔) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ผลจากการดำเนินงานปี ๒๕๖๐ กรุงเทพมหานครมีจุดรวบรวมของเสียอันตรายเพิ่มขึ้นจำนวน ๓,๓๔๔ แห่ง และสามารถรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนนำไปกำจัดได้ ๙๙๓ ตัน (ข้อมูล ณ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐)

๒.๖ การจัดทำคู่มือเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชน

๑) คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบและแนวปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ภาพรวมการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน การคัดแยก การเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน และแนวทางการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือเหตุผิดปกติ

๒) คู่มือประชาชนเพื่อการแยกขยะอันตรายชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ของเสียอันตรายจากชุมชน และใช้เป็นคู่มือในการคัดแยกขยะอันตรายจากชุมชน ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ประเภทของของเสียอันตราย พิษภัยของขยะอันตราย การลดปัญหาขยะอันตราย และผลดีของการจัดการขยะอันตราย

๓) ยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔

สาระสำคัญ เพื่อให้ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ได้รับการจัดการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและเป็นระบบครบวงจร ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย สถานการณ์และปัญหาการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การดำเนินงานที่ผ่านมา ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔

๔) อันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือ - แบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการในประเทศไทย

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือ - แบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการในประเทศไทย แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ความหมายของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนประกอบหลักของโทรศัพท์มือถือ อันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือและซากแบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการซากโทรศัพท์มือถือและแบตเตอรี่ในประเทศไทย

๕) คู่มือการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานและอุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคล การรวบรวมและขนส่งซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อย่างถูกวิธี การตัดแยกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์รายผลิตภัณฑ์ การตัดแยกละเอียดและการนำกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ (รีไซเคิล) และการกำจัดของเสียจากการจัดการซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๖) คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย แนวทางการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน แนวปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือเหตุผิดปกติ และรูปแบบการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสม

๗) คู่มือการวางแผนบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง วิธีการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและการเตรียมความพร้อม และการวางแผนดำเนินงาน

๘) แผนปฏิบัติการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับตัวอย่างขยะอันตรายจากชุมชนผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดจากขยะอันตรายจากชุมชน และการจัดการขยะอันตรายจากชุมชน

๙) แผนปฏิบัติการคืนมือถือเก่า สร้างบุญ สร้างชาติ

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกลไกการรับคืนผลิตภัณฑ์เสื่อมสภาพ : เครื่องโทรศัพท์ และแบตเตอรี่มือถือ แหล่งกำเนิดและการคาดการณ์ปริมาณของเสียอันตราย วงจรชีวิตมือถือ และความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาระหว่างประชาชน เอกชน และรัฐบาล

สามารถดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ www.pcd.go.th หรือสามารถติดต่อได้ที่ ส่วนของเสียอันตราย สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

ส่วนที่ ๓

สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๖ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของประเทศไทย

จากการสำรวจข้อมูลภายใต้การดำเนินโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และผลการศึกษาตามโครงการพัฒนาแนวทางการประเมินปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ของกรมควบคุมมลพิษ คาดการณ์ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ประมาณ ๖๑๘,๗๔๙ ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๐๕ จากปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ส่วนใหญ่เป็นซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Waste from Electrical and Electronic Equipment: WEEE) ประมาณ ๔๐๑,๓๘๗ ตัน หรือร้อยละ ๖๕ และของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น ๆ เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมี กระป๋องสเปรย์ เป็นต้น ประมาณ ๒๑๖,๖๓๙ ตัน หรือร้อยละ ๓๕ และจากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ อัตราการเกิดของเสียอันตรายทั่วประเทศโดยเฉลี่ย ๗.๑๒ กิโลกรัมต่อคนต่อปี

จากการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสำรวจรวบรวมข้อมูล ติดตามประเมินผล และให้คำปรึกษาทางวิชาการ รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้แก่ การสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โรงงานที่มีการรับของเสียอันตรายที่ขึ้นทะเบียนประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสถาบันพลาสติก สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร โรงหลอมตะกั่ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้มีการตั้งจุดรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนในสถานประกอบการ ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผลการดำเนินงานสามารถสรุปรายละเอียดดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ ปริมาณของเสียอันตรายทั้งหมด (ข้อมูลระหว่างเดือน ตุลาคม ๒๕๕๙ – กันยายน ๒๕๖๐)

ลำดับ	ชื่อ	ปริมาณที่เข้าสู่ระบบ(ตัน)	ปริมาณกำจัด (ตัน)
๑	โรงงานงานประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ (๑๙ แห่ง จาก ๑๓๐ แห่ง) ^{๑*}	๙,๙๓๖.๗๑	๒,๔๘๔.๑๘
๒	รีไซเคิลแก้ว และพลาสติก (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสถาบันพลาสติก) ^{๒*}	แก้ว	๑๗,๕๔๐.๖๐
		พลาสติก	๒๖,๗๒๐.๐๐
๓	ร้านรับซื้อของเก่า กทม. ^{๓*}	แก้ว	๘๔๑.๘๗
		พลาสติก	๖๐๑.๓๓
		อิเล็กทรอนิกส์	๒,๙๐๒.๗๙
๔	ของเสียอันตราย กทม. ^{๔*}	๙๙๓.๐๐	๙๙๓.๐๐
๕	โครงการคืนมือถือเก่า สร้างบุญ สร้างชาติ ^{๕*}	๔๐.๐๐	๔๐.๐๐
๖	โรงงานหลอมตะกั่ว ^{๖*}	๓๒,๖๙๖.๐๐	๙,๖๗๒.๑๐
๗	ของเสียอันตรายจากชุมชนรายจังหวัด ^{๗*}	๒๙๙.๑๐	๑๘๙.๖๔
รวม		๙๒,๕๗๑.๔๐	๖๑,๙๘๕.๕๑

หมายเหตุ : ข้อมูลแก้ว และพลาสติกเป็นข้อมูลจากร้านรับซื้อของเก่าที่มีการรับซื้อจากบรรจุกัมมันต์ที่เป็นของเสียอันตรายเฉลี่ยร้อยละ ๑ - ๑.๑๔

๑. ข้อมูลจากโรงงานที่มีการรับของเสียอันตรายที่ขึ้นทะเบียนประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ ^{๑*}
๒. ข้อมูลจากรายงานสถานการณ์มลพิษปี ๒๕๕๙ ^{๒*}
๓. ข้อมูลจากสถานการณ์การจัดการของเสียอันตรายของกรุงเทพมหานคร จากสำนักสิ่งแวดล้อม กทม. ^{๓*}
๔. ข้อมูลจากสำนักงานสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร ^{๔*}
๕. ข้อมูลจากโครงการคืนมือถือเก่า สร้างบุญ สร้างชาติ ^{๕*}
๖. ข้อมูลจากรายงานประจำเดือนของโรงหลอมตะกั่ว ^{๖*}
๗. ข้อมูลจากโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ ปี ๒๕๖๐ ^{๗*}

ตารางที่ ๓ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐

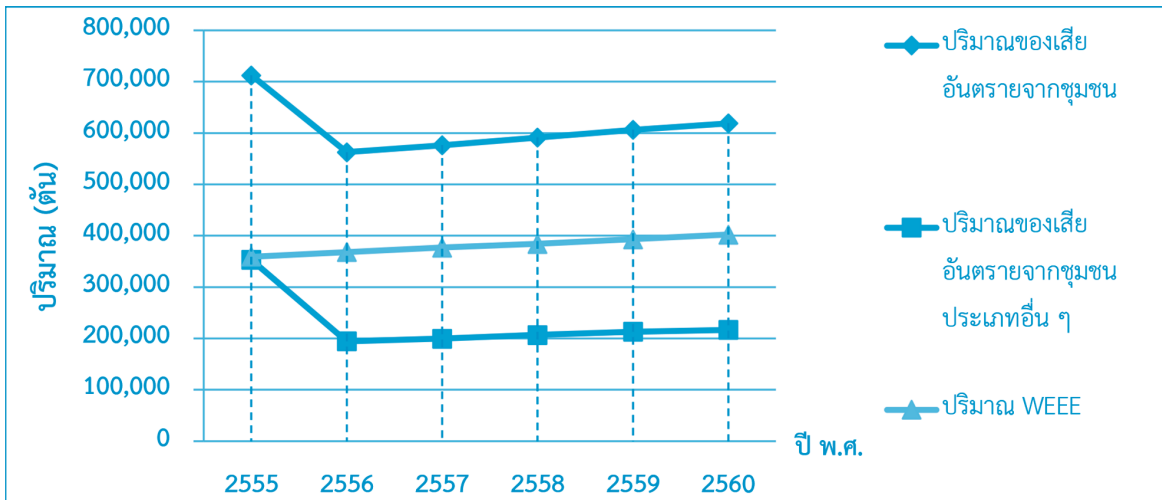
ปี พ.ศ.	ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน (ตัน/ปี)	อัตราการเพิ่ม/ลด ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน (ร้อยละ)	ปริมาณ WEEE (ตัน/ปี)	อัตราการเพิ่ม/ลด ปริมาณ WEEE (ร้อยละ)	ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น* (ตัน/ปี)
๒๕๕๕	๗๑๒,๒๗๐	+ ๐.๗๐	๓๕๙,๐๗๐	+ ๒.๒๔	๓๕๓,๒๐๐
๒๕๕๖	๕๖๒,๘๓๔	- ๒๑.๐๐	๓๖๘,๓๔๑	+ ๒.๕๗	๑๙๔,๕๒๐
๒๕๕๗	๕๗๖,๓๑๖	+ ๒.๔๐	๓๗๖,๘๐๑	+ ๒.๓๐	๑๙๙,๕๑๕
๒๕๕๘	๕๙๑,๑๒๗	+ ๒.๕๗	๓๘๔,๒๓๓	+ ๑.๙๗	๒๐๖,๘๙๔
๒๕๕๙	๖๐๖,๓๑๙	+ ๒.๕๗	๓๙๓,๐๗๐	+ ๒.๓๐	๒๑๓,๒๔๙
๒๕๖๐	๖๑๘,๗๔๙	+ ๒.๐๕	๔๐๑,๓๘๗	+ ๒.๑๑	๒๑๖,๖๓๙

หมายเหตุ : * ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมี กระจกป้องกันเสียง เป็นต้น ทั้งนี้ ไม่รวมซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (WEEE)

ที่มา : - รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙
- การสำรวจและรวบรวมข้อมูลภายใต้การดำเนินโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐

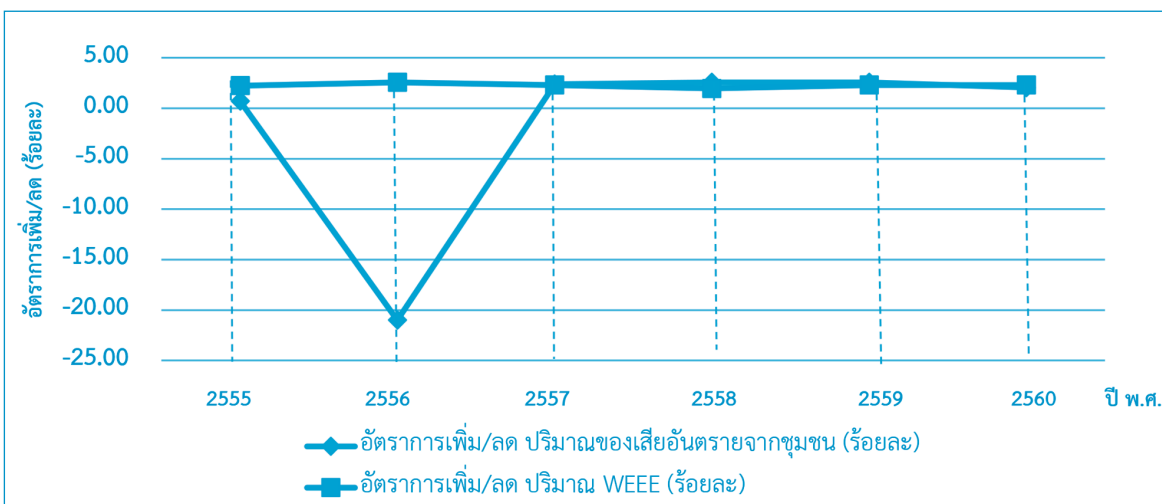

รูปที่ ๑ ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐

จากรูปที่ ๑ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นยกเว้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มีแนวโน้มลดลงเนื่องจากผลการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนักเนื่องจากผลการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจ

รูปที่ ๒ อัตราการเพิ่ม/ลด ของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน และปริมาณ WEEE ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐

จากรูปที่ ๒ อัตราการเพิ่ม/ลดของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นมา มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๒ และมีอัตราลดลงในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เนื่องจากผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว และปริมาณ WEEE มีอัตราการเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกันในทุก ๆ ปี

ตารางที่ ๔ อัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชน (Generation rate)

หน่วยงาน	อัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชน (กก./คน/ปี)	อัตราการผลิตซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (กก./คน/ปี)	ค่าลงทุน		หมายเหตุ				
			ค่าขนส่ง (บาท/กิโลกรัม)	ค่ากำจัด (บาท/กิโลกรัม)					
เทศบาลนครนนทบุรี	๕.๐๕		๑๙๓ (ค่าขนส่งและค่ากำจัด ๘,๐๐๐ บาท/ตัน)	๖.๓๖	รวมของเสียอันตรายจากชุมชน และ WEEE				
เมืองพัทยา	๖.๗		ค่าขนส่งและค่ากำจัด ๖,๐๐๐ บาท/ตัน		รวมของเสียอันตรายจากชุมชน และ WEEE				
เทศบาลนครพิษณุโลก	๖.๐๘ - ๗.๐๕		ค่าขนส่งและค่ากำจัด ๑๐,๐๐๐ บาท/ตัน		รวมของเสียอันตรายจากชุมชน และ WEEE				
กรุงเทพมหานคร	๗ - ๑๐		ค่าขนส่งและค่ากำจัด ๙,๐๐๐ บาท/ตัน		รวมของเสียอันตรายจากชุมชน และ WEEE				
อบจ.อุบลราชธานี	๗.๕		ค่าขนส่งและค่ากำจัด ๓๐ บาท/กิโลกรัม		รวมของเสียอันตรายจากชุมชน และ WEEE				
สงขลา	} ๓.๘๘๕ (เทศบาลนคร)	} ๙.๑๕๔ (เทศบาลนคร)							
พัทลุง						} ๓.๓๗๔ (เทศบาลเมือง)	} ๘.๖๙๙ (เทศบาลเมือง)		
ปัตตานี								} ๓.๒๑๗ (เทศบาลตำบล)	} ๖.๓๖๖ (เทศบาลตำบล)
ยะลา									
นราธิวาส									
อบจ.สุราษฎร์ธานี	๑๑.๕		ค่าขนส่งและค่ากำจัด ราคา ๙๕,๒๓๐ บาท/ไม่เกิน ๕ ตัน		รวมของเสียอันตรายจากชุมชน และ WEEE				
สุราษฎร์ธานี	} ๓.๘๘๕ (เทศบาลนคร)	} ๙.๑๕๔ (เทศบาลนคร)							
นครศรีธรรมราช						} ๓.๓๗๔ (เทศบาลเมือง)	} ๘.๖๙๙ (เทศบาลเมือง)		
ชุมพร								} ๓.๒๑๗ (เทศบาลตำบล)	} ๖.๓๖๖ (เทศบาลตำบล)
ระนอง									
กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (ผลการศึกษาปี พ.ศ.๒๕๕๗)	๗.๕				รวมของเสียอันตรายจากชุมชน และ WEEE				
ค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ	๗.๑๒								

จากตารางที่ ๔ อัตราการเกิด+ของเสียอันตรายจากชุมชน (Generation rate) เป็นข้อมูลที่ได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบันทึกรวบรวมข้อมูลและทำการศึกษาวิเคราะห์อัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนในแต่ละพื้นที่

ตารางที่ ๕ การคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐

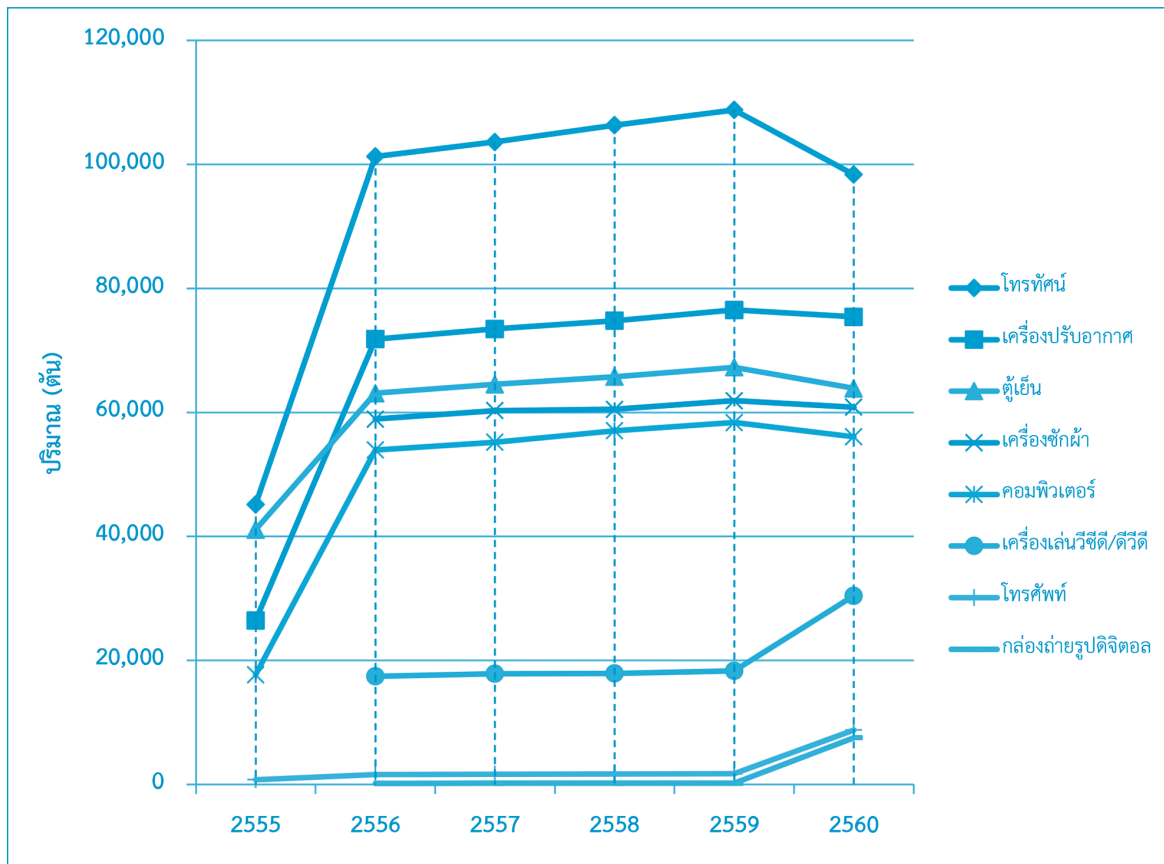
ลำดับ	ประเภทผลิตภัณฑ์	สถานการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์ฯ							
		พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐		
๑	โทรทัศน์	๔๕,๑๖๓	๑๐๑,๒๘๖	๑๐๓,๖๑๐	๑๐๖,๓๓๕	๑๐๘,๗๘๑	๑๑๑,๖๖๑	๑๑๕,๓๖๙,๗๑	
๒	เครื่องปรับอากาศ	๒๖,๔๔๘	๗๑,๘๒๑	๗๓,๔๖๙	๗๔,๗๙๙	๗๖,๕๑๙	๗๘,๕๖๑	๘๑,๕๖๙,๖๑	
๓	ตู้เย็น	๔๑,๑๐๐	๖๓,๐๙๒	๖๔,๕๔๐	๖๕,๗๖๕	๖๗,๒๗๘	๖๘,๘๘๑	๗๐,๕๙๔,๗๑	
๔	เครื่องซักผ้า	**	๕๘,๙๓๐	๖๐,๒๘๒	๖๑,๕๙๒	๖๒,๙๔๓	๖๔,๓๐๑	๖๕,๖๖๑,๖๑	
๕	คอมพิวเตอร์	๑๗,๗๑๑	๕๓,๙๕๘	๕๕,๑๙๕	๕๖,๔๓๓	๕๗,๖๗๑	๕๘,๙๐๙	๖๐,๑๕๑,๕๑	
๖	เครื่องเล่นวีซีดี/ดีวีดี	**	๑๗,๔๕๘	๑๗,๘๑๑	๑๘,๑๖๔	๑๘,๕๑๗	๑๘,๘๗๑	๑๙,๒๒๑,๕๑	
๗	โทรศัพท์	๗๖๗	๑,๖๒๐	๑,๖๘๑	๑,๗๔๑	๑,๗๙๑	๑,๘๕๑	๑,๙๐๑,๕๑	
๘	กล่องถ่วงรูปดิจิทัล	**	๑๘๕	๑๘๘	๑๙๑	๑๙๔	๑๙๗	๒๐๑,๕๑	
	รวม	๑๓๑,๑๘๙	๓๖๘,๓๔๙	๓๗๖,๘๐๑	๓๘๔,๒๓๓	๓๙๓,๐๗๐	๔๐๑,๓๖๙,๗๑	๔๑๑,๖๖๙,๗๑	

หมายเหตุ : * อัตราการเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๒.๑๑

** ไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่มา : - ประมาณการโดยกรมควบคุมมลพิษ โดยอ้างอิงจาก “รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการสำรวจปริมาณและชนิดของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๑” และ “รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการพัฒนาแนวทางการประเมินปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕” , กรมควบคุมมลพิษ ๒๕๕๗
 - อ้างอิงข้อมูลน้ำหนักเฉลี่ยของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จาก ฐานข้อมูลภัยพิบัติของเสีย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเวปไซต์ <http://ewasteguide.info>

รูปที่ ๓ การคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐

๓.๒ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนรายพื้นที่

ผลการดำเนินงานตามโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ สามารถเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนได้ ๒๙๙.๑๐ ตัน และส่งไปกำจัดแล้ว ๑๘๙.๖๔ ตัน มีอาคารศูนย์เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน จำนวน ๓๒ แห่ง มีจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน จำนวน ๔๙ แห่ง และ อยู่ระหว่างการหารือในการกำหนดพื้นที่ จำนวน ๑ แห่ง มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับบริการทั้งหมด จำนวน ๖,๔๕๕ แห่ง รายละเอียดสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคแต่ละกลุ่มภูมิภาค ดังตารางที่ ๖ และรายละเอียดการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนรายจังหวัด ดังรายละเอียดใน ภาคผนวก ก

ตารางที่ ๖ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคแต่ละกลุ่มภูมิภาค

ภูมิภาค	อปท. ที่รับบริการ เก็บรวบรวม (แห่ง)	ปริมาณของเสียอันตราย จากชุมชน		การจัดตั้งศูนย์/จุดรวบรวม ของเสียอันตรายจากชุมชน		
		การเก็บ รวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด (ตัน)	อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม (แห่ง)	จุดนัดเก็บ รวบรวม (แห่ง)	อยู่ระหว่าง หารือ (แห่ง)
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือ	๘๙๙	๘๑.๗	๑๔.๓๙	๕	๖	-
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มจังหวัด ภาคกลาง	๑,๔๐๗	๕๔.๖๔	๓๔.๔๔	๑๑	๑๓	-
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก	๒๓๐	๑๒.๘๕	๑๑.๑๕	๕	๓	-
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒,๔๒๗	๑๐๕.๙๘	๙๖.๙๐	๓	๑๗	-
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันตก	๓๘๔	๕.๘๘	๓.๖๑	๓	๑	๑
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มจังหวัด ภาคใต้	๑,๑๐๘	๓๘.๐๓๒	๒๙.๑๕	๕	๙	-
รวม	๖,๔๕๕	๒๙๙.๐๘๒	๑๘๙.๖๔	๓๒	๔๙	๑

หมายเหตุ : ข้อมูล ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐

จากการประเมินผลการดำเนินงานในภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ระหว่างดำเนินการ ดังนี้

๑) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดลำพูน อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม ส่วนจังหวัดเชียงรายและจังหวัดลำพูนมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดลำพูนได้มีการรวบรวมของเสียอันตรายส่งไปกำจัดแล้ว ปริมาณ ๐.๓๙ ตัน

๒) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๒

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๒ ได้แก่ จังหวัดลำปาง จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดสุโขทัย อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยทั้ง ๔ จังหวัดมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดลำปาง และจังหวัดแพร่ ได้มีการรวบรวมของเสียอันตรายส่งไปกำจัดแล้ว ปริมาณ ๗.๓๗ และ ๖.๖๓ ตัน ตามลำดับ

๓) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๓

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๓ ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดน่าน จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุตรดิตถ์อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดน่าน จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุตรดิตถ์มีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดพิจิตร ได้มีการรวบรวมของเสียอันตรายส่งไปกำจัดแล้วปริมาณ ๓.๕ และ ๒.๕ ตัน ตามลำดับ

๔) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๔

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๔ ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดตาก จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดอุทัยธานีอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดกำแพงเพชรและจังหวัดอุทัยธานีมีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม ส่วนจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดตาก มีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดตากได้มีการรวบรวมของเสียอันตรายส่งไปกำจัดแล้วปริมาณ ๓.๖๑ ตัน

๕) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๕

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๕ ได้แก่ จังหวัดนครปฐม จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดชัยนาท และจังหวัดสมุทรสาครอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดนครปฐม จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดชัยนาทมีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม ส่วนจังหวัดสมุทรสาครมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๖) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖ ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี มีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม

๗) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗ ได้แก่ จังหวัดสระบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดลพบุรี จังหวัดนครนายก และจังหวัดปราจีนบุรี อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยทั้ง ๕ จังหวัดมีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗ ได้ติดตามการดำเนินงานการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของจังหวัดต่าง ๆ ให้มีการขับเคลื่อนการดำเนินการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเข้าสู่ศูนย์หรือจุดนัดเพื่อส่งกำจัดต่อไป พร้อมทั้งสนับสนุนเอกสารทางวิชาการและข้อมูลบริษัทรับกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับจังหวัดต่าง ๆ ทั้งนี้ จังหวัดสระบุรี

ลพบุรี และปราจีนบุรี ได้มีการรวบรวมของเสียอันตรายส่งไปกำจัดแล้วปริมาณ ๑.๘๕ ๒๖.๕๙ และ ๑.๑๑ ตัน ตามลำดับ

๘) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ได้แก่ จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดราชบุรีและจังหวัดกาญจนบุรี มีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดสมุทรสงครามมีรูปแบบการเก็บรวบรวม โดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ระหว่างการหารือเพื่อกำหนดรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๙) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙ ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร และจังหวัดบึงกาฬ อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดอุดรธานีมีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายทั้งแบบจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวมและจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน และสามารถเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนส่งไปกำจัดแล้วปริมาณ ๐.๔๔ ตัน ส่วนจังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร และจังหวัดบึงกาฬมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดบึงกาฬได้มีการรวบรวมของเสียอันตรายส่งไปกำจัดแล้ว ปริมาณ ๑.๘๐ ตัน

๑๐) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดหนองบัวลำภู อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดมหาสารคามมีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดหนองบัวลำภูมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ชัยภูมิ และหนองบัวลำภู ได้มีการรวบรวมของเสียอันตรายส่งไปกำจัดแล้ว ปริมาณ ๓๑.๐๐ ๑๐.๒๑ ๑๐.๕๐ ๑๒.๗๖ และ ๗.๘๙ ตัน ตามลำดับ

๑๑) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๑

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๑ ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดศรีสะเกษอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดศรีสะเกษมีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดบุรีรัมย์มีรูปแบบการเก็บรวบรวม โดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์ มีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายและส่งไปกำจัดแล้วเป็นปริมาณ ๖.๕๑ และ ๕.๒๘ ตัน ตามลำดับ

๑๒) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒ ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดยโสธร จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยทั้ง ๕ จังหวัดมีรูปแบบการเก็บรวบรวม โดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดร้อยเอ็ด มีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายและส่งไปกำจัดแล้วเป็นปริมาณ ๔.๕๑ และ ๖.๐๐ ตัน ตามลำดับ

๑๓) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดระยอง และจังหวัดชลบุรี อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดสระแก้ว จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดระยอง มีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดชลบุรีมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดระยองมีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายและส่งไปกำจัดแล้วเป็นปริมาณ ๑๐.๐๔ ตัน

๑๔) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔ ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดระนอง อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดระนองมีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช มีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายและส่งไปกำจัดแล้วเป็นปริมาณ ๑๕.๐๐ ตัน

๑๕) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดสตูล และจังหวัดกระบี่ อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดพังงา มีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดตรัง จังหวัดสตูล และจังหวัดกระบี่ มีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสตูล มีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายและส่งไปกำจัดแล้วเป็นปริมาณ ๐.๘๘ และ ๑.๒๐ ตัน ตามลำดับ

๑๖) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖ ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา และจังหวัดพัทลุงอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลามีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดสงขลา จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดพัทลุงมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้

จังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา และจังหวัดพัทลุงมีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายและส่งไปกำจัดแล้ว เป็นปริมาณ ๔.๖๗ ๓.๐๐ และ ๔.๔๐ ตัน ตามลำดับ

๓.๓ การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๓.๑ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ได้ลงพื้นที่เพื่อหารือและติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จำนวน ๕ จังหวัด คือ จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดกาญจนบุรี รายละเอียดดังภาคผนวก ข และจากการลงพื้นที่ที่สามารถสรุปสภาพการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนได้ดังนี้

การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในปัจจุบัน แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่

มีการบริหารจัดการของเสียอันตรายที่ต้นทางและปลายทาง คิดเป็นอัตราการจัดการของเสียอันตรายชุมชนประมาณร้อยละ ๒๐ ของของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ส่วนใหญ่ยังไม่มีมีการขนส่งไปกำจัด ยกเว้นบางพื้นที่ เช่น เทศบาลนครนนทบุรี กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก

ส่วนใหญ่ยังไม่ได้ดำเนินการ แต่มีบางพื้นที่มีแผนงานในการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ในพื้นที่และดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนเป็นระยะ ทั้งนี้ในปัจจุบันมีสถานที่กำจัดของเสียอันตรายน้อย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายค่อนข้างสูง

รูปที่ ๔ ลงพื้นที่ประชุมหารือติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตราย จังหวัดสมุทรสงคราม

รูปที่ ๕ ลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตราย จังหวัดราชบุรี

รูปที่ ๖ ลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตราย จังหวัดเพชรบุรี

รูปที่ ๗ ลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตราย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

รูปที่ ๘ ลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตราย จังหวัดกาญจนบุรี

๓.๓.๒ กิจกรรมในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย ได้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายละเอียดดังภาคผนวก ค การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า – ส่งออกของของเสียอันตราย และการจัดการของเสียอันตราย ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และสระแก้ว และกิจกรรมประชารัฐร่วมใจ แยกทิ้งขยะอันตราย

รูปที่ ๙ การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รูปที่ ๑๐ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า – ส่งออกของของเสียอันตราย และการจัดการของเสียอันตราย ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และสระแก้ว

รูปที่ ๑๑ กิจกรรมประชารัฐร่วมใจแยกทิ้งขยะอันตราย ณ ตึกบัญชาการ ๑ ทำเนียบรัฐบาล

ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน มีดังนี้

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีระบบบริหารจัดการที่ชัดเจนตั้งแต่การคัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่งของเสียอันตรายชุมชนจึงส่งผลให้ของเสียอันตรายชุมชนถูกทิ้งปนกับขยะมูลฝอยทั่วไป

๒) ขาดกฎระเบียบในการคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป

๓) หลายพื้นที่ไม่มีสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชน เพื่อรอส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๔) ของเสียอันตรายชุมชน และซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บางประเภท ถูกนำไปรีไซเคิลด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๕) สถานที่รับกำจัดของเสียอันตรายอุตสาหกรรมซึ่งรับกำจัดของเสียอันตรายชุมชนมีไม่ครอบคลุมทุกภูมิภาค ส่วนใหญ่อยู่ในภาคกลาง ทำให้ค่าขนส่งและค่ากำจัดของเสียอันตรายชุมชนมีราคาสูง

๖) ประชาชนขาดจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการแยกของเสียอันตรายชุมชนจากการวิเคราะห์และแยกประเด็นปัญหาด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในประเทศไทย สามารถแยกเป็นประเด็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑) ด้านนโยบาย

(๑) กฎ ระเบียบ และข้อบังคับด้านการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นลายลักษณ์อักษรยังไม่มีมีการประกาศบังคับใช้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงยังไม่กล้าดำเนินกิจกรรมรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

(๒) นโยบายและอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นในการดำเนินงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนยังไม่มี ความชัดเจนทำให้การดำเนินโครงการต่าง ๆ หยุดชะงัก

๒) ด้านการบริหารจัดการของท้องถิ่น

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญในปัญหาการจัดการของเสียอันตราย ทำให้การวางแผน งบประมาณ คัดแยกที่ต้นทางมีข้อจำกัด รวมทั้งแผนการดำเนินงานยังไม่ชัดเจน

(๒) โรงงานกำจัดของเสียอันตรายมีจำนวนน้อย ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงอยากทราบว่าจะมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างไร เนื่องจากแผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ ไม่ได้รองรับงานด้านของเสียอันตรายและซาก WEEE ตาม Roadmap

(๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดความพร้อมเกี่ยวกับภาชนะรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภท และอาคารศูนย์เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่มีอยู่ยังไม่ถูกหลักวิชาการ

(๔) การกำจัดของเสียอันตรายมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่โดยเฉพาะขนาดเล็ก กลาง ไม่มีงบประมาณในการดำเนินการ

(๕) สถานที่กำจัดของเสียอันตรายอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ทำให้ภาคอื่น ๆ ประสบปัญหาค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดมีราคาแพง และเป็นภาระหนักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบเก็บรวบรวมตามพื้นโยบายกำหนด แต่ยังหาช่องทางในการนำไปกำจัดไม่ได้ และไม่ทราบว่าต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป

(๗) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนไม่มีความตระหนักในเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นหากไม่มีการจัดการ

(๘) บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่ยังขาดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการของเสียอันตรายและเทคโนโลยีในการบริหารจัดการ

(๙) องค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ตามนโยบายของ Roadmap

๓) ด้านงบประมาณ

(๑) การดำเนินงานตามนโยบาย Roadmap ให้แต่ละจังหวัดมีการรวบรวมและจัดตั้งศูนย์เก็บรวบรวมแล้ว มีปัญหาเรื่องงบประมาณในการก่อสร้างศูนย์เก็บรวบรวม ซึ่งบางพื้นที่ขอสนับสนุนงบประมาณตามแผนแล้วไม่ได้รับการสนับสนุน

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ขณะนี้มีปัญหาในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ในการจัดซื้อจัดจ้าง เช่น

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างงานด้านการจัดการขยะและของเสียอันตรายในช่วง Roadmap เช่น ขยายแยกประเภทในการจัดเก็บแต่ละประเภทโดยไม่ได้ประกาศเป็นเทศบัญญัติ สำนักตรวจเงินของแผ่นดินเรียกคืนเงินจากโครงการ

- การดำเนินงานสนับสนุนงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ในการจัดการของเสียอันตราย ไม่มีกฎระเบียบการดำเนินงานในการรองรับการดำเนินงานตามนโยบายส่วนกลาง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจหลักการจ่ายเงินแผ่นดินด้านการจัดการขยะและของเสียอันตรายว่ามีกฎระเบียบ ข้อบังคับในการดำเนินงานอย่างไร ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก

๔) ด้านความร่วมมือจากประชาชน

(๑) การคัดแยกของเสียอันตรายจากต้นทางยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือและไม่เห็นความสำคัญในการคัดแยกขยะ และมองว่าเป็นภาระ

(๒) ประชาชนยังขาดความตระหนักในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป และกรณีที่ประชาชนมีการคัดแยกขยะตามประเภท แต่หน่วยงานในท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังเก็บขนของเสียอันตรายจากชุมชนรวมไปกับขยะทั่วไปจากชุมชน เนื่องจากข้อจำกัดด้านรถเก็บขน และงบประมาณ

ส่วนที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ

แนวทางการแก้ไขปัญหา และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน มีดังนี้

๑) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ประสานกับกระทรวงมหาดไทย ให้มีการผลักดันดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) เพื่อจัดการขยะมูลฝอยและขยะอันตราย

๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระทรวงมหาดไทย จัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้ข้อเสนอการขับเคลื่อนและการปฏิรูปการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม ระยะสั้น (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๐) และระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) โดยมีเป้าหมายของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการถูกต้อง ร้อยละ ๑๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ร้อยละ ๓๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และร้อยละ ๑๐๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๙ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- มีจุดรับทิ้งของเสียอันตรายชุมชน ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน/ห้างสรรพสินค้า
- จัดตั้งสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัดโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเทศบาลที่มีศักยภาพ
- ออกพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- จัดให้มีสถานที่กำจัดของเสียอันตรายชุมชนอย่างเพียงพอ
- กฎระเบียบภายใต้ พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๓) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ผลักดันและสนับสนุนแนวทางปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้เป็นรูปธรรม โดยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบที่ดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ผลักดันกฎ ระเบียบในการจัดการขยะและของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปประกาศใช้ในท้องถิ่นต่อไป

๕) กรมควบคุมมลพิษ ได้ประสานกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีสถานที่กำจัด/บำบัดของเสียอันตรายให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ตามแผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจุบันยังมีอยู่น้อย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดสูง โดยประสานผ่านคณะกรรมการบริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๖) กรมควบคุมมลพิษ ได้ประสานหารือกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อถ่ายทอดกฎระเบียบ แนวทางในการจัดตั้งงบประมาณของท้องถิ่นด้านการจัดการขยะและของเสียอันตรายในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

๗) กรมควบคุมมลพิษ ประสานหารือกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในการพิจารณากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย เพื่อปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานเพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๘) ผลักดันการออกพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยขณะนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาร่างกฎหมายแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ และคณะกรรมการฯ อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรี

๙) กรมควบคุมมลพิษ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนแนวทางปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ให้เป็นรูปแบบในการปฏิบัติ โดยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบที่ดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

๑๐) กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำคู่มือและแนวทางเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนเผยแพร่แก่ประชาชน เช่น คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน คู่มือประชาชนเพื่อการแยกขยะอันตรายจากชุมชน คู่มือการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน เป็นต้น

ពាក្យស្តាប់

ภาคผนวก ก

รายละเอียดการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัด

ข้อมูลทั่วไปเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐

ลำดับที่	ส.ส.ภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บรวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๑	๑	เชียงใหม่	ทน.เชียงใหม่	/	จุดรับ ๘๐ จุด	๓๐.๐๐	Better World Green Co., Ltd.	๑) ใช้อาคารขนถ่ายขยะ เป็นศูนย์เก็บรวบรวม ๒) ยังไม่มีแผนการก่อสร้าง เนื่องจาก ทน.ประเมินศักยภาพของอาคารปัจจุบันยังสามารถรองรับการจัดเก็บได้ ๓) รวบรวมเพื่อนำส่งกำจัดโดยบริษัท เบตเตอร์เวิลด์กรีน จำกัด ในช่วงสิ้นเดือนกรกฎาคมของทุกปี	
๒	๑	เชียงใหม่	อบจ.เชียงใหม่	/	/			๑) อยู่ระหว่างดำเนินการโครงการจัดสรรงบประมาณเพื่อก่อสร้างอาคารรวบรวมขยะอันตรายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๒) อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำแผนการเพื่อรวบรวมจาก อปท. และขนส่งไปกำจัด	
๓	๑	เชียงราย	ทต.แม่สาย		/	๓๓.๓๖	Genco	๑) จัดงานชาวเชียงรายรวมใจกันล้างพิษ D-ToC ปฏิบัติการขนส่งขยะอันตรายจำนวนกว่า ๒๕.๐๐๐ กิโลกรัมไปกำจัดอย่างปลอดภัย ๒) จังหวัดเชียงรายมีการใช้งานระบบ D-ToC เพื่อแจ้งสถานภาพการรวบรวมขยะอันตราย ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ พบว่ามี อปท. เข้าใช้งานระบบแล้ว ๑๔๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๘๘ ของจำนวน อปท. ทั้งหมดในจังหวัดเชียงราย ในจำนวนนี้มี อปท. ที่ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมขยะอันตรายจากชุมชนและรายงานปริมาณผ่านระบบแล้ว ๘๖ แห่ง ปริมาณขยะทั้งหมดในระบบ D-ToC มีจำนวน ๓๓.๓๕๖ กิโลกรัม	

ลำดับที่	สภก.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์เก็บรวบรวม	จุดนับเก็บรวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๔	๑	แม่ฮ่องสอน	ทม.แม่ฮ่องสอน	/					อยู่ระหว่างจัดทำ (ร่าง) แนวทางการจัดส่งของเสียอันตรายไปกำจัด เสนอคณะกรรมการแนวทางเพื่อพิจารณาแนวทาง
๕	๑	ลำพูน	ทต.ป่าสัก	/	/	๐.๓๙			
๖	๒	ลำปาง	อบจ.ลำปาง	/		๗.๓๗			
๗	๒	พะเยา	อบจ.พะเยา	/	/	๔.๐๐			อปท.บางแห่งส่งให้บริษัท กรีนไลน์ เอนเนอจี (ประเทศไทย) จำกัด กำจัด และมี อปท.บางส่วนที่เก็บรวบรวมรอให้ อบจ. นัดวันกำจัด
๘	๒	แพร่	อบจ.แพร่	/	/	๖.๖๓			
๙	๒	สุโขทัย	ทม.สุโขทัยธานี	/		๐.๕๐			อยู่ระหว่างรอให้มีปริมาณประมาณ ๑๐ ตัน จึงจะคุ้มค่าในการจ้างบริษัทเอกชนรับไปกำจัดอย่างถูกต้องต่อไป
๑๐	๓	พิษณุโลก	ทน.พิษณุโลก	/					ดำเนินการรวบรวมขยะอันตรายภายในเทศบาล
๑๑	๓	พิษณุโลก	อบจ.พิษณุโลก	/	/		๓.๕๐	Better World Green Co., Ltd.	ปี ๒๕๖๐ ดำเนินการรวบรวมขยะอันตรายและส่งกำจัดได้ ๓.๕ ตัน
๑๒	๓	น่าน	ทม.น่าน	/					ยังไม่ได้ดำเนินการสร้างอาคารรวบรวมขยะอันตราย (อยู่ระหว่างการทำหรือและจัดทำกลุ่มระเบียบในการรวบรวมและกำจัดขยะอันตราย)
๑๓	๓	พิจิตร	อบจ.พิจิตร	/	/		๒.๕๐	Better World Green Co., Ltd.	ปี ๒๕๖๐ ดำเนินการรวบรวมขยะอันตรายและส่งกำจัดได้ ๒.๕ ตัน
๑๔	๓	พิจิตร	ทม.พิจิตร	/					ยังไม่ได้ดำเนินการสร้างอาคารรวบรวมขยะอันตราย
๑๕	๓	พิจิตร	ทม.บางมูลนาก	/					ยังไม่ได้ดำเนินการสร้างอาคารรวบรวมขยะอันตราย

ลำดับที่	ส.ส.ภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บรวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๑๖	๓	อุดรธานี	อบจ.อุดรธานี	/	/				ปี ๒๕๖๐ ยังไม่ได้ดำเนินการส่งกำจัดเนื่องจากติดระเบียบพัสดุโดยจะรวบรวมส่งกำจัดในปี ๒๕๖๐ ต่อไป
๑๗	๔	นครสวรรค์	อบจ.นครสวรรค์	/	/				๑) ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการของเสียอันตรายชุมชน ๒) มีแผนเก็บรวบรวมขยะอันตรายจากชุมชนของทั้งจังหวัดนครสวรรค์
๑๘	๔	ตาก	อบจ.ตาก	/	/	๕.๘๘	๓.๖๑	Better World Green Co., Ltd.	เก็บขนนำไปกำจัดแล้ว
๑๙	๔	กำแพงเพชร	อบจ.กำแพงเพชร	/	/				ประชุมหารือดำเนินการวางแผน
๒๐	๔	อุทัยธานี	อบจ.อุทัยธานี	/	/	๑.๒๐			การเปิดศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชน จังหวัดอุทัยธานี โดยเริ่ม kick off วันรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน จังหวัดอุทัยธานี เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ณ ศูนย์รวบรวมขยะอันตรายชุมชน จังหวัดอุทัยธานี
๒๑	๕	นครปฐม	ทต.คลองโยง	/	/	๐.๐๕			ทต.คลองโยงใช้พื้นที่อาคาร สนง.ทต.คลองโยงเป็นสถานที่เก็บรวบรวมของเสียอันตรายชั่วคราว ทำให้ไม่สามารถรับของเสียอันตรายจาก อปท. อื่น ๆ มาได้ตามแผนงานที่กำหนดไว้
๒๒	๕	สุพรรณบุรี	ทต.สุพรรณบุรี	/	/	๑.๘๐			
๒๓	๕	ชัยนาท	ทต.โพธิ์พิทักษ์	/	/	๐.๐๕			
๒๔	๕	สมุทรสาคร	อบจ.สมุทรสาคร	/	/				อปท. ยังไม่ได้ส่งมากำจัด เนื่องจากยังติดประเด็นในเรื่องข้อกฎหมายที่จะรองรับในกรณีที อบจ. จะเป็นผู้ดำเนินการขนส่งไปกำจัด

ลำดับที่	ส.ส.ภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บรวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๒๕	๖	นนทบุรี	ท.น.นนทบุรี ท.น.ปากเกร็ด อบจ.นนทบุรี	/		๑๑.๘๗			๑) ท.น.นนทบุรี รวบรวมของเสียอันตรายภายในเขตเทศบาล ปี ๒๕๖๐ ได้จำนวน ๘.๓๘๑ กิโลกรัม และอยู่ระหว่างการสรรหาบริษัท ที่รับกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๒) ท.น.ปากเกร็ด รวบรวมของเสียอันตรายภายในเขตเทศบาล ปี ๒๕๖๐ ได้จำนวน ๓.๔๘๕ กิโลกรัม และอยู่ระหว่างการส่งกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
๒๖	๖	สมุทรปราการ	แพรภาษาใหม่ (เอกชน)	/					จังหวัดสมุทรปราการที่ อบท. ทุกแห่ง รณรงค์ให้ประชาชนคัดแยกของเสียอันตรายและตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายทุกชุมชนรวบรวมไว้ที่ อบท.
๒๗	๖	ปทุมธานี	ท.น.รังสิต	/					จังหวัดปทุมธานีให้ อบท. ทุกแห่ง รณรงค์ให้ประชาชนคัดแยกของเสียอันตรายและตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายทุกชุมชน รวบรวมไว้ที่ อบท.
๒๘	๖	พระนครศรีอยุธยา	ศูนย์กำจัดขยะ มท.	/					อบจ.พระนครศรีอยุธยา อยู่ระหว่างการสร้างศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายของจังหวัด ณ ศูนย์จัดการขยะมูลฝอยต้นแบบ
๒๙	๖	อ่างทอง	ท.น.อ่างทอง	/		๒.๖๙			ท.น.อ่างทอง จัดทำ MOU อบท. ทั้งจังหวัดเพื่อให้ดำเนินการรวบรวมของเสียอันตรายและขนส่งมายังศูนย์รวบรวมของจังหวัด และเปิดตัวศูนย์รวบรวมของเสียอันตราย
๓๐	๖	สิงห์บุรี	ท.น.บางระจัน	/					ท.น.บางระจัน จัดตั้งภาชนะรวบรวมของเสียอันตรายในชุมชน
๓๑	๗	สระบุรี	อบจ.สระบุรี	/		๑.๘๕		Better World Green Co., Ltd.	ดำเนินการจัดการขนส่งของเสียอันตรายของชุมชนและของเสียอันตรายเนื่องในวันสิ่งแวดล้อมโลกเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยบริษัท แบริเตอร์เวโลกรีน รับไปกำจัดโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

ลำดับที่	ส.ส.	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๓๒	๗	เพชรบูรณ์	อบจ.เพชรบูรณ์		/				มีการดำเนินงานรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนภายใต้ตัวชี้วัดจังหวัดสะอาด โดยมีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ สามารถตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อนำมาเก็บกับก
๓๓	๗	ลพบุรี	อบจ.ลพบุรี		/	๒๖.๕๙	๒๖.๕๙	Better World Green Co., Ltd.	อปท.ทุกแห่งดำเนินการคัดแยกขยะอันตรายจากชุมชนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และนำส่งไปยังจุดรวบรวมแต่ละอำเภอ จำนวน ๑๑ จุด
๓๔	๗	นครนายก	อบจ.นครนายก		/				มีการดำเนินงานรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนภายใต้ตัวชี้วัดจังหวัดสะอาด โดยมีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ สามารถตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อนำมาเก็บกับก
๓๕	๗	ปราจีนบุรี	อบจ.ปราจีนบุรี		/	๑.๑๑	๑.๑๑	บ.โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี	อบจ.ปราจีนบุรี จัดกิจกรรมรวบรวมขยะอันตราย นำส่ง บ.โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี
๓๖	๘	ราชบุรี	อบจ.ราชบุรี	/					อบจ.ราชบุรี รับผิดชอบในการรวบรวมและกำจัดการฯ แต่ยังคงการความชัดเจนในการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ
๓๗	๘	กาญจนบุรี	อบจ.กาญจนบุรี	/					อบจ.กาญจนบุรี ได้มีการกำหนดวันเพื่อให้ อปท. นำของเสียอันตรายมายังจุดรวบรวมของ อบจ.
๓๘	๘	สมุทรสงคราม	ท.ม.สมุทรสงคราม		/				ท.ม.สมุทรสงคราม ได้รับมอบหมายให้เป็นศูนย์รวมในการจัดการฯ แต่ยังคงอยู่ระหว่างการค้าดำเนินงานเฉพาะภายในพื้นที่ของตนเองก่อน เพื่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเป็นศูนย์รวบรวม
๓๙	๘	เพชรบุรี	อบจ.เพชรบุรี	/					อบจ.เพชรบุรี ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยจังหวัดเพชรบุรี ให้เป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งได้กำหนดสถานที่จัดเก็บชั่วคราวไว้แล้ว

ลำดับที่	ส.ส.ภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บรวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๔๐	๘	ประจวบคีรีขันธ์	อยู่ระหว่างหารือ						ได้มีการประสานและหรือแนวทางเพื่อจัดการของเสียอันตรายร่วมกับ อบจ.ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งทาง อบจ.ขอศึกษาหาและหารือกับผู้บริหาร
๔๑	๙	อุดรธานี	/	/	๐.๔๔	๐.๔๔			เทศบาลนครอุดรธานี มีระบบการรวบรวมแยกถึงขยะอันตรายชุมชน (drop off) จัดเก็บขยะอันตรายชุมชน มีโรงเรือนอาคารรวบรวม และหลุมฝังกำจัดขยะอันตราย
๔๒	๙	หนองคาย		/	๐.๙๙	๐.๙๙			ทั้งจังหวัดหนองคาย ๔๖ อปท. ปริมาณ ๙๘๘ กิโลกรัม/ปี (อยู่ระหว่างทางการหาเจ้าภาพ)
๔๓	๙	เลย		/	๑.๒๙	๑.๒๙			ทั้งจังหวัดเลย ๔๓ อปท. ปริมาณ ๑๒๙๑ กิโลกรัม/ปี (อยู่ระหว่างทางการหาเจ้าภาพ)
๔๔	๙	นครพนม		/	๐.๔๘	๐.๔๘			ทั้งจังหวัดนครพนม ๓๔ อปท. ปริมาณ ๔๘๐ กิโลกรัม/ปี (อยู่ระหว่างทางการหาเจ้าภาพ)
๔๕	๙	สกลนคร		/	๑.๘๔	๑.๘๔			ทั้งจังหวัดสกลนคร ๑๐๕ อปท. ปริมาณ ๑,๘๓๕ กิโลกรัม/ปี (อยู่ระหว่างทางการหาเจ้าภาพ)
๔๖	๙	บึงกาฬ	ทต.พรเจริญ	/	๑.๘๐	๑.๘๐			ส่งกำจัดบริษัท โดยงบประมาณของ อบจ.
๔๗	๑๐	ขอนแก่น	อบจ.ขอนแก่น	/	๓๑.๐๐	๓๑.๐๐	บ.วินเทรต แมนเนจเม้นท์ จำกัด จ.ระยอง		จังหวัดขอนแก่นมีการจัดตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนประจำหมู่บ้านหรือชุมชนเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๑๑๐๕ แห่ง จากทั้งหมด ๒๗๐๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙๓
๔๘	๑๐	มหาสารคาม	ทม.มหาสารคาม	/	๑๔.๖๙	๑๐.๒๑	บ.กาเบจ รีไควเรด เซ็นเตอร์ จำกัด จ.ราชบุรี		จังหวัดมหาสารคามมีการจัดตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนประจำหมู่บ้านหรือชุมชนเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๔๘๘ แห่ง จากทั้งหมด ๑๘๐๔ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๐๕
๔๙	๑๐	กาฬสินธุ์	อบจ.กาฬสินธุ์	/	๑๐.๕๐	๑๐.๕๐	บมจ.โปรเฟส ชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี่ (๑๙๙๙) จำกัด		จังหวัดกาฬสินธุ์มีการจัดตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนประจำหมู่บ้านหรือชุมชนเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๓๐๙ แห่ง จากทั้งหมด ๒๘๙๗ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๖๗

ลำดับที่	สภก.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บรวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๕๐	๑๐	ชัยภูมิ	อบจ.ชัยภูมิ	/	๑๒.๗๖	๑๒.๗๖	บ.สยาม แมททีเรียลส์ เอ็กเซนจ์ จำกัด	จังหวัดชัยภูมิจัดตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนประจำหมู่บ้านหรือชุมชนเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๑๒๓๒ แห่ง จากทั้งหมด ๑๓๕๙ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐๔	
๕๑	๑๐	หนองบัวลำภู	อบจ.หนองบัวลำภู	/	๗.๘๙	๗.๘๙		จังหวัดหนองบัวลำภูมีการจัดตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนประจำหมู่บ้านหรือชุมชนเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๕๒๓ แห่ง จากทั้งหมด ๗๒๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๑๘	
๕๒	๑๑	นครราชสีมา	อบจ.นครราชสีมา	/	๖.๕๑	๖.๕๑	Better World Green Co., Ltd.	จังหวัดนครราชสีมา ดำเนินการรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนในพื้นที่ ๑๑ อำเภอ โดยมีสถานที่รวบรวม คือ เทศบาลศีร์ชัง และส่งไปกำจัดในวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐	
๕๓	๑๑	สุรินทร์	อบจ.สุรินทร์	/			Better World Green Co., Ltd.	จังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการรวบรวมของเสียอันตราย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายทุกแห่ง และเก็บรวบรวมไว้ที่ อบท. ของตนเอง โดยในปี ๒๕๖๐ ยังไม่มีการส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	
๕๔	๑๑	บุรีรัมย์	จังหวัดบุรีรัมย์	/	๕.๒๘	๕.๒๘	Better World Green Co., Ltd.	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบุรีรัมย์ จัดกิจกรรม คีนความสุใจให้คนบุรีรัมย์ปลอดภัยจากขยะอันตราย ณ เทศบาลเมืองบุรีรัมย์ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ โดยดำเนินการรวบรวมของเสียอันตรายในพื้นที่ ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๖๐ แห่ง รวบรวมของเสียอันตรายได้ ๕.๒๘ ตัน	
๕๕	๑๑	ศรีสะเกษ	อบจ.ศรีสะเกษ	/			Better World Green Co., Ltd.	จังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินการรวบรวมของเสียอันตรายโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตั้งจุดรวบรวมของเสียอันตรายทุกแห่ง และเก็บรวบรวมไว้ที่ อบท. ของตนเอง โดยในปี ๒๕๖๐ ยังไม่มีการส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	

ลำดับที่	ส.ส.ภ.	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๕๖	๑๒	อุบลราชธานี	อบจ. อุบลราชธานี	/	๔.๕๑	๔.๕๑	Better World Green Co., Ltd.	๑) จังหวัดอุบลราชธานี มีกิจกรรม “คืนความสุขให้ คนอุบลฯ” กำจัดขยะอันตรายชุมชนอย่างปลอดภัย” และการรวบรวมนำส่งขยะอันตราย เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ณ ศูนย์เฝ้าระวังและบำบัด บริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี โดยได้รวบรวมนำส่ง ขยะอันตรายไปกำจัดจำนวนทั้งสิ้น ๔,๕๑๐ กิโลกรัม ๒) ปัจจุบัน มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน จังหวัดอุบลราชธานี ณ พื้นที่ส่วนหนึ่งของสถานีพิทา ทุ่งบุรพา จังหวัดอุบลราชธานี และในพื้นที่ของ อบท. บางแห่ง ดังนี้ ทต.นาเยี่ย ทต.ค่านาแซบ ทต.ช่องเม็ก ทต.ตาคลุ้ม และ ทต.บัวงาม และในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ อบจ.อุบลราชธานี อยู่ระหว่างจัดทำแผนในการออก ข้อบัญญัติ เพื่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ในการ จัดการของเสียอันตรายชุมชนในอนาคต ซึ่งจะ สามารถให้อัตราค่าใช้จ่ายนี้ โดยให้แจ้งประสานไป ยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาลหรือตำบล) และหน่วยงานอื่นให้นำข้อบัญญัตินี้ไปอ้างอิงเพื่อ ใช้ประกอบในการจัดทำข้อบัญญัติ ข้อบังคับ หรือ เทศบัญญัติ รองรับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจาก ประชาชนและหน่วยงาน ที่เป็นแหล่งกำเนิดของเสีย อันตรายชุมชนในพื้นที่ของตนได้ต่อไป	
๕๗	๑๒	อำนาจเจริญ	อบจ. อำนาจเจริญ	/				๑) มีศูนย์รวบรวม ๒) จังหวัดอำนาจเจริญ มีจุดรวบรวมของเสียอันตราย ชุมชน ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยขององค์กร บริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ในพื้นที่ของ อบท. บางแห่ง ดังนี้ ทต.อำนาจ ทต.สามหนอง อบต. โนนหนามแดง ทต.สีเสนางค์ ทต.ปทุมราชวงศา ทต.น้ำปลีก ทต.พนาวา ทต.เสนางคณิคม และ อบต. หนองมะแซว ขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดซื้อใหม่ กิจกรรมการรวบรวมนำส่งของเสียอันตรายชุมชน ไปกำจัด ณ สถานที่กำจัดที่มีความถูกต้องตามหลัก วิชาการและปลอดภัยต่อไป	

ลำดับที่	สภ.	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๕๘	๑๒	ยโสธร	อบจ.ยโสธร	/	-	Better World Green Co., Ltd.	<p>๑) มีศูนย์รวบรวมฯ</p> <p>๒) ปัจจุบันมีจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน จังหวัดยโสธร ณ โรงซ่อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธรและในพื้นที่ของ อบท. บางแห่ง ดังนี้ อบต.เสื่องคำ ทต.สามแยก อบต.โคกสำราญ อบต.ฟ้าห่วน ทต.ค้อวัง อบต.ค้อเหนือ ทต.เค็ด อบต.ศรีฐาน และ ทต.คำเตย</p>		
๕๙	๑๒	มุกดาหาร	อบจ.มุกดาหาร	-	-	-	<p>๑) มีศูนย์รวบรวมฯ</p> <p>๒) จังหวัดมุกดาหาร มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร ในพื้นที่ของ อบท.ส่วนใหญ่ เช่น ทต.หนองสูงเหนือ ในพื้นที่ของ อบต.บ้านซ่ง และ ทต.นิคมคำสร้อย ขณะนี้ ทต.ดงเย็น อบต.บ้านซ่ง และ อบต.นิคมคำสร้อย ขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดซื้อเครื่องให้มีกิจกรรมการรวบรวม นำส่งของเสียอันตรายชุมชนไปกำจัด ณ สถานที่กำจัดที่มีความถูกต้องตามหลักวิชาการและปลอดภัยต่อไป</p>		
๖๐	๑๒	ร้อยเอ็ด	อบจ.ร้อยเอ็ด	/	๖.๐๐	Better World Green Co., Ltd.	<p>๑) มีศูนย์รวบรวมฯ</p> <p>๒) ปัจจุบันมีจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน จังหวัดร้อยเอ็ด ณ พื้นที่อาคารองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด และในพื้นที่ของ อบท. ส่วนใหญ่ เช่น ทต.เมืองสร้าง ทต.ปทุมรัตน์ ทต.โพธิ์ทอง อบต.เหนือเมือง ทต.เกษตรวิสัย ทต.เกาะแก้ว ทต.จันทรา ทต.สุวรรณภูมิ และ ทต.ชัยวาปี ต่อมา จังหวัดร้อยเอ็ด จัดกิจกรรมคัดแยกและรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไปกำจัด เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ณ โรงแรมเพชรชัย การ์เด็นท์ โดยรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนได้จำนวน ๖,๐๐๐ กิโลกรัม</p>		
๖๑	๑๓	ชลบุรี	ทม.ชลบุรี	/	-	-	<p>เนื่องจากยังไม่มีความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชน อบท.ในจังหวัดจึงจัดให้มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายไปในพื้นที่ท้องถิ่นของตนเอง</p>		

ลำดับที่	ส.ศ.ภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์เก็บรวบรวม	จุดนับเก็บรวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๖๒	๑๓	ระยอง	อบจ.ระยอง	/		๑๐.๐๔	๑๐.๐๔	Genco	ดำเนินการแล้ว
๖๓	๑๓	ตราด	ท.ม.ตราด	/		๐.๔๐			ของเสียอันตรายจากชุมชนยังไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ส่วนใหญ่ถูกปะปนไปกับขยะทั่วไป ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจและความร่วมมือในการคัดแยกของเสียอันตรายออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป รวมทั้ง อบท. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการจัดการตั้งแต่การเก็บรวบรวมและการขนส่ง ยังไม่มีการบริหารจัดการให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ
๖๔	๑๓	จันทบุรี	ท.ม.ขลุง	/		๐.๗๐			
๖๕	๑๓	จันทบุรี	ท.ม.จันทบุรี	/		๐.๕๐			
๖๖	๑๓	ฉะเชิงเทรา	อบจ.ฉะเชิงเทรา	/		๐.๑๐			ยังไม่มีมีการดำเนินการเพื่อการรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนและนำไปกำจัดอย่างเป็นระบบ มีเพียงการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่ปะปนกับขยะมูลฝอยชุมชน และคัดแยกแล้ว จาก อบท. ที่นำขยะมาทิ้งที่ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจรของ อบจ.ฉะเชิงเทรา
๖๗	๑๓	สระแก้ว	จังหวัดสระแก้ว		/			บมจ.โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (๑๙๙๗) จำกัด	๑) จังหวัดสระแก้ว และ บมจ.โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (๑๙๙๗) ลงนามความร่วมมือเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ๒) การจัดการของเสียอันตรายชุมชน จังหวัดสระแก้ว มีนโยบายให้ อบท. ทุกแห่ง ทำการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนในพื้นที่และนำส่งกำจัด ณ บมจ.โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (๑๙๙๗)
๖๘	๑๔	สุราษฎร์ธานี	อบจ.สุราษฎร์ธานี		/				อยู่ระหว่างรวบรวมและเตรียมส่งกำจัด
๖๙	๑๔	ชุมพร	อบจ.ชุมพร	/					อยู่ระหว่างรวบรวมและเตรียมส่งกำจัด
๗๐	๑๔	นครศรีธรรมราช	อบจ.นครศรีธรรมราช		/	๑๕.๐๐	๑๕.๐๐	Better World Green Co., Ltd	

ลำดับที่	ส.ศ.ก.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บรวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๗๑	๑๔	ระนอง	อบจ.ระนอง	/		๑.๑๐			อยู่ระหว่างรวบรวมและเตรียมส่งกำจัด
๗๒	๑๕	ภูเก็ต	ทน.ภูเก็ต	/		๕.๕๙			จังหวัดภูเก็ต มีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลของเสียอันตราย โดยมีเทศบาลนครภูเก็ตเป็นศูนย์รวบรวมและเก็บของเสียอันตรายของจังหวัดภูเก็ต
๗๓	๑๕	ตรัง	ทม.กันตัง	/	/	๐.๘๘	๐.๘๘		จังหวัดตรัง ร่วมกับเทศบาลเมืองกันตัง และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง ได้มีการส่งของเสียอันตรายชุมชนไปกำจัดเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๘๘๐ กิโลกรัม
๗๔	๑๕	พังงา	ทม.พังงา	/					จังหวัดพังงามีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลของเสียอันตราย โดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงาได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ทุก อบท. ดำเนินการคัดแยกและเก็บรวบรวมของเสียอันตรายไว้ที่ชุมชนหรือเทศบาล เพื่อรอการรวบรวมและขนส่งไปกำจัด โดยมีเทศบาลเมืองพังงาเป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชน ปัจจุบันอยู่ระหว่างการทำเนิกรากก่อสร้างอาคารเก็บรวบรวม
๗๕	๑๕	สตูล	อบจ.สตูล		/	๑.๒๐	๑.๒๐		จังหวัดสตูล มีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลของเสียอันตราย โดยมีศูนย์รวบรวมและเก็บของเสียอันตรายของจังหวัดสตูล ๒ แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล และเทศบาลตำบลกำแพง ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ได้มีการส่งของเสียอันตรายชุมชนไปกำจัดเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑.๒ ตัน
๗๖	๑๕	กระบี่	อบจ.กระบี่		/				๑. อบจ.กระบี่ จะเริ่มดำเนินการปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ๒. จังหวัดกระบี่ มีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลของเสียอันตราย โดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ ได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ทุก อบท. ดำเนินการคัดแยกและเก็บรวบรวมของเสียอันตรายไว้ที่ชุมชนหรือเทศบาล เพื่อรอการรวบรวมและขนส่งไปกำจัด

ลำดับที่	ส.ศ.ภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์เก็บรวบรวม	จุดนับเก็บรวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๓๗	๑๖	สงขลา	อบจ.สงขลา	/	/	๑.๕๒๖			<p>๑) อยู่ระหว่างดำเนินการประชาสัมพันธ์การคัดแยกและเก็บรวบรวม ภายใต้คณะกรรมการจังหวัดสะอาด</p> <p>๒) ส.ศ.ภ.๑๖ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และรณรงค์แนวทางการคัดแยกของเสียอันตรายชุมชน ผ่านรายการวิทยุ "เปิดหน้าต่างสิ่งแวดล้อม" FM.๑๐๒.๒๕ MHz. สวท.สงขลา</p>
๓๘	๑๖	ปัตตานี	อบจ.ปัตตานี	/	/	๐.๓๖๖			<p>๑) อยู่ระหว่างดำเนินการประชาสัมพันธ์การคัดแยกและเก็บรวบรวม ภายใต้คณะกรรมการจังหวัดสะอาด</p> <p>๒) ส.ศ.ภ.๑๖ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และรณรงค์แนวทางการคัดแยกของเสียอันตรายชุมชน ผ่านรายการวิทยุ "เปิดหน้าต่างสิ่งแวดล้อม" FM.๑๐๒.๒๕ MHz. สวท.สงขลา</p> <p>๓) ทสจ.รณรงค์ให้ความรู้แก่ อบท. ในการจัดการขยะอันตราย</p> <p>๔) อบจ.ปัตตานี กำหนดสถานที่เก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน ในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี (เตาเผาขยะเดิม) หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านนา อ.เมือง จ.ปัตตานี</p> <p>๕) อบจ.ปัตตานี สามารถรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนได้ ๓๖๖ กิโลกรัม ส่วนใหญ่เป็นหลอดไฟและถ่านไฟฉาย</p>
๓๙	๑๖	นราธิวาส	อบจ.นราธิวาส	/	/	๔.๖๗	๔.๖๗	Better World Green Co., Ltd	<p>๑) อบจ.ยะลา จัดการประชุมติดตามผลการดำเนินงานและกำหนดแนวทางบริหารจัดการของเสียอันตรายให้แก่ อบท. และส่วนราชการ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐</p> <p>๒) ภายใต้คณะกรรมการจังหวัดสะอาด</p> <p>๓) อบจ.ยะลา ว่าจ้างบริษัทเอกชนเพื่อขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายชุมชน ปริมาณ ๓ ตัน ไปยังบริษัทรับกำจัดของเสียอันตรายชุมชน</p> <p>๔) ส.ศ.ภ.๑๖ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และรณรงค์แนวทางการคัดแยกของเสียอันตรายชุมชน ผ่านรายการวิทยุ "เปิดหน้าต่างสิ่งแวดล้อม" FM.๑๐๒.๒๕ MHz. สวท.สงขลา</p>

ลำดับที่	ส.ศ.ก.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน
				อาคารศูนย์เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บรวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด	
๘๐	๑๖	ยะลา	อบจ.ยะลา	/	๑.๕๐	๑.๕๐	Better World Green Co., Ltd	<p>๑) อบจ. จัดการประชุมติดตามผลการดำเนินงาน และกำหนดแนวทางการจัดการของเสียอันตรายให้แก่อปท. และส่วนราชการ เมื่อวันที่ ๒๑ มี.ค.๒๕๖๐</p> <p>๒) อบจ. และ ทสจ. รมรณรงค์การคัดแยกและรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน ภายใต้คณะทำงานจังหวัดสะอาด</p> <p>๓) อบจ. ว่าจ้างเอกชนเพื่อขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายชุมชน ปริมาณ ๑.๕๙๖ ตัน ณ บริษัท เบตเตอร์เวิลด์ กรีน อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี</p> <p>๔) ส.ศ.ก.๑๖ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และรณรงค์แนวทางการคัดแยกของเสียอันตรายชุมชน ผ่านรายการวิทยุ "เปิดหน้าต่างสิ่งแวดล้อม" FM.๑๐๒.๒๕ MHz. สวท.สงขลา</p>	
๘๑	๑๖	พัทลุง	อบจ.พัทลุง	/	๔.๔๐	๔.๔๐	Better World Green Co., Ltd	<p>๑) อบจ. มีหนังสือแจ้ง อปท. เพื่อทราบแนวทางการคัดแยกและเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน</p> <p>๒) ทสจ. และ อบจ. ชี้แจงและทำความเข้าใจ อปท. ในการประชุมต่างๆ ของส่วนราชการ เพื่อรณรงค์การคัดแยกและนำส่งของเสียอันตรายชุมชน จุดรวบรวม</p> <p>๓) ทสจ. ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุเพื่อรณรงค์การคัดแยกของเสียอันตรายชุมชน</p> <p>๔) อบจ. ตั้งจุดรวบรวม และรณรงค์การคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนตามแนวทาง จังหวัดสะอาด</p> <p>๕) ส.ศ.ก.๑๖ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และรณรงค์แนวทางการคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนผ่านรายการวิทยุ "เปิดหน้าต่างสิ่งแวดล้อม" FM.๑๐๒.๒๕ MHz. สวท.สงขลา</p> <p>๖) ทสจ. และ อบจ. พัทลุง จัดกิจกรรมรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนระดับจังหวัดพัทลุง เนื่องในวันสิ่งแวดล้อมโลก เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งสามารถรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนในกิจกรรมดังกล่าวได้ประมาณ ๑.๕ ตัน</p> <p>๗) อบจ.พัทลุง สามารถรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนรวมทั้งสิ้น ๔.๔ ตัน โดยดำเนินการว่าจ้างบริษัทเอกชนดำเนินการขนส่งไปยังบริษัทกำจัดของเสียอันตราย</p>	
			รวม	๓๒	๔๙	๒๙๙.๑๐	๑๘๙.๖๔	-	

ภาคผนวก V

สรุปผลการลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการ ของเสียอันตรายจากชุมชน ๕ จังหวัด

๑. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อของ เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม

การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

๑) คณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด ได้มีมติมอบหมายให้เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของจังหวัดสมุทรสงคราม

๒) เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ได้แจ้งว่า เทศบาลฯ มีปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน ประมาณ ๑.๘๕ ตัน โดยดำเนินโครงการจัดการของเสียอันตรายในรูปแบบแลกแถมมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน โดยมีการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ๓ ประเภท และปัจจุบันมีปริมาณของเสียอันตราย ดังนี้ ๑) หลอดฟลูออเรสเซนต์ จำนวน ๗,๔๐๐ หลอด ๒) ถ่านไฟฉาย จำนวน ๙,๕๓๙ ก้อน และ ๓) แบตเตอรี่มือถือ จำนวน ๘๑๘ ก้อน โดยมีแผนการดำเนินงานจะส่งกำจัดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ในวันสิ่งแวดล้อมโลก และจะมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) อื่นภายในจังหวัดทราบ หากสนใจให้ขนส่งของเสียอันตรายมากำจัดร่วมกัน แต่เทศบาลฯ มีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ไม่สามารถรองรับค่าใช้จ่ายในการกำจัดให้ อปท. อื่น ๆ ได้

๓) เทศบาลฯ ได้แจ้งที่ประชุมถึงปัญหาของพื้นที่ ซึ่งเกี่ยวกับการประสานงานภายในจังหวัดขาดการเชื่อมต่อ และบูรณาการที่ชัดเจนจากจังหวัด ทำให้อปท. อื่น ๆ ภายในจังหวัด ไม่ให้ความสนใจในการดำเนินงาน และการดำเนินงานภายใต้แผนจังหวัดสะอาด ด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน กำหนดเป้าหมายให้ทุกชุมชน/หมู่บ้าน จะต้องมีการคัดแยกขยะ และมีจุดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เช่น ท้องถิ่นจังหวัด ยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการดำเนินงาน ตั้งแต่ต้นทางที่มีการเก็บรวบรวม ขนส่ง และนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ มีเพียงการกำหนดให้มีจุดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนตามแผนจังหวัดสะอาด

๔) ประชาชนจากภายนอกพื้นที่ที่มีการลักลอบนำของเสียอันตรายจากชุมชน อาทิ หลอดฟลูออเรสเซนต์ ถ่านไฟฉาย มาทิ้งร่วมกับขยะมูลฝอยทั่วไปในพื้นที่ และมีการลักลอบทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนตามแหล่งน้ำธรรมชาติ อาทิ แม่น้ำ รวมทั้งผู้รับซื้อของเก่าจากห้างสรรพสินค้ามีการนำของเสียอันตรายจากชุมชนที่ขายไม่ได้มาลักลอบทิ้งตามจุดต่าง ๆ ทำให้ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนบางประเภทมีปริมาณมาก รวมทั้งประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบถึงมลพิษจากของเสียอันตราย จึงไม่ตระหนักและให้ความสำคัญในการดำเนินโครงการ

๕) เทศบาลฯ มีแผนการดำเนินงานด้านของเสียอันตรายในชุมชนนาร่อง โดยใช้รูปแบบเครือข่าย เพื่อให้เกิดความชัดเจน และมีแผนจะขยายการดำเนินงานให้ครบทั้ง ๑๔ ชุมชน ในพื้นที่

๖) สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย ได้ให้ข้อเสนอแนะ ๑) ควรมีการหารือในภาพรวมร่วมกับ อปท. อื่น ๆ และควรจะนำเสนอประเด็นปัญหาให้คณะกรรมการระดับจังหวัดทราบ เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ๒) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ควรจะประสานหารือกับท้องถิ่นจังหวัด

เพื่อหาแนวทางร่วมกันก่อนนำเสนอต่อคณะกรรมการระดับจังหวัด ๓) ในส่วนของการลักลอบทิ้งของเสียอันตราย เทศบาลควรร่วมกับสถานประกอบการทางสรรพสินค้าในพื้นที่และควรกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ที่สถานประกอบการจะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการของตน เมื่อผู้ประกอบการมาขอใบอนุญาตประกอบกิจการในพื้นที่ หรือขอต่ออายุใบอนุญาต

๒. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชิงอว องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี จังหวัดราชบุรี

การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี

๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีแจ้งว่า ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด ให้เป็นผู้รับผิดชอบในการรวบรวมของเสียอันตรายระดับจังหวัด แต่เนื่องจากขณะนี้ยังขาดแนวทางที่ชัดเจนและไม่มีระเบียบปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทยในการรองรับ ทำให้ประสบปัญหาในด้านการจัดตั้งงบประมาณ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีจึงยังไม่ได้มีการดำเนินการในพื้นที่ และในการดำเนินงานด้านการจัดตั้งศูนย์กำจัดมูลฝอยรวมของกระทรวงมหาดไทยยังไม่มีกรมมอบหมายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการ มีเพียงกรมมอบหมายเฉพาะเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น

๒) การดำเนินงานขาดการบูรณาการระดับจังหวัดและท้องถิ่นภายในจังหวัด ทำให้การคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่ได้ดำเนินการ

๓) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดราชบุรี ได้แจ้งในที่ประชุมว่า ได้มีการเข้ามหารื้อกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีเรื่องการจัดการขยะและของเสียอันตรายมาหลายครั้ง ทั้งนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ได้รับทราบการมอบหมายของคณะกรรมการบริหารจัดการมูลฝอยของจังหวัดที่มอบหมายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี ดำเนินการรวบรวมและกำจัดของเสียอันตราย และ อปท. ต่าง ๆ ในพื้นที่ได้มีการสอบถามถึงการนำของเสียอันตรายจากชุมชนมากำจัดร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี ซึ่งได้มีการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนไว้แล้วตามแผนจังหวัดสะอาดที่กำหนดให้มีการตั้ง จุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๔) จากการหารือสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย ได้ให้ข้อเสนอแนะกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีว่าควรมีการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการของเสียอันตรายตามนโยบายของจังหวัด และสอบถามถึงความเป็นไปได้ที่จะตั้งแผนงานโครงการ/กิจกรรม ไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี เพื่อเตรียมการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของเสียอันตราย สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีได้พิจารณารับข้อเสนอแนะของสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย และจะนำแผนงานโครงการ/กิจกรรม ดังกล่าว บรรจุไว้ในแผนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดทำแผนดังกล่าว

๓. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี

๑) คณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดกาญจนบุรี ได้มอบหมายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการของเสียอันตรายในระดับจังหวัด ซึ่งจังหวัดกาญจนบุรีจะมีการประชุมคณะกรรมการฯ ทุกวันพุธ แต่ในภาพรวมยังไม่ได้บูรณาการในการดำเนินงานให้เป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติ

๒) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีแจ้งว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีรับทราบบทบาทหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งได้เตรียมการระยะยาวโดยได้ว่าจ้างมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นที่ปรึกษาในการศึกษาความเหมาะสมด้านการจัดการของเสียอันตรายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ และมีแผนจะดำเนินการจัดตั้งศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี ส่วนแผนการดำเนินงานในปัจจุบันยังไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจากทางจังหวัดกาญจนบุรียังไม่มีรูปแบบการดำเนินการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่ชัดเจน ซึ่งเมื่อมีรูปแบบที่ชัดเจนแล้วสามารถใช้งบประมาณเพิ่มเติมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีได้

๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี ได้ดำเนินการรณรงค์ ให้ความรู้ และปลูกจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับเรื่องการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ อาทิ โปสเตอร์ แผ่นพับ

๔) จากการหารือในที่ประชุม สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย ได้เสนอแนะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีเตรียมการเรื่องแผนระยะสั้น โดยจัดหาสถานที่รองรับชั่วคราวในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ภายในจังหวัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีแจ้งว่าได้เตรียมการที่จะปรับปรุงโรงจอดรถอาคารเครื่องจักรกลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีสำหรับใช้เป็นสถานที่เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนในเบื้องต้น เพื่อรอการนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป ทั้งนี้ อยู่ระหว่างขั้นตอนการจัดทำแผนการดำเนินงานโดยใช้งบประมาณเร่งด่วนเพิ่มเติมในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๕) สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย ได้เสนอแนะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีจัดเตรียมโครงการสำหรับการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ให้ชัดเจน เพื่อจัดสรรงบประมาณมาใช้ดำเนินการด้านการจัดการของเสียอันตรายได้และควรมีการเตรียมการระยะสั้นก่อนที่ผลการศึกษาจะสำเร็จ ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีได้รับข้อเสนอดังกล่าว และจะนำไปบรรจุในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยใช้งบประมาณเพิ่มเติม และวางกรอบการดำเนินการระยะยาวไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ทั้งนี้ จะนำผลการหารือในที่ประชุมเสนอคณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดกาญจนบุรีมาจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ภายในจังหวัด เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้เกิดการจัดการแบบครบวงจรตามแผนประเทศไทยไร้ขยะและจังหวัดสะอาดที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้ชุมชนหรือหมู่บ้านมีจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนต่อไป

๔. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้องอ องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แจ้งว่า ในปี ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยังไม่มีแผนการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน เนื่องจากกลไกภายในของจังหวัดยังไม่ได้มีการประชุมหารือกันอย่างชัดเจน

๒) สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย ได้เสนอแนะให้มีการประชุมหารือร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อกำหนดรูปแบบแนวทางในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้ชัดเจนในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์รับไปดำเนินการประสานงานเพื่อหารือกับสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเตรียมข้อมูลกรอบแนวทางการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จะได้นำผลการหารือดังกล่าวมาประชุมร่วมกับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อไป

๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แจ้งถึงปัญหาที่พบว่า (๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่ทราบถึงแนวทางการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนว่าควรมีวิธีการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างไร (๒) ยังไม่มีหน่วยงานใดประสานงานหรือให้ข้อมูลในเรื่องการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อดำเนินการในเรื่องนี้

๕. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้องอ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีแจ้งว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรียังไม่มีแผนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน เนื่องจากจากยังไม่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสั่งการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีดำเนินการในเรื่องนี้ และยังขาดองค์ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๒) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านของเสียอันตรายจากชุมชนที่ผ่านมาว่า คณะกรรมการบริหารจัดการมูลฝอยของจังหวัด ได้มอบหมายให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายของจังหวัดเพชรบุรี แต่ยังไม่มีความคืบหน้าหรือความชัดเจนในการดำเนินงานดังกล่าว ทั้งนี้ การดำเนินงานภายใต้แผนจังหวัดสะอาด ชุมชน/หมู่บ้านภายในจังหวัด เริ่มมีการคัดแยกขยะ และมีจุดรวบรวมของเสียอันตรายในชุมชน/หมู่บ้าน แต่ยังไม่มีความชัดเจนในการเก็บรวบรวม ขนส่ง และการนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการที่ชัดเจน มีเพียงการกำหนดให้มีจุดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายตามแผนจังหวัดสะอาด

๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีแจ้งว่า ในการประชุมของคณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด จะเน้นไปที่เรื่องของการจัดการขยะมูลฝอยเป็นหลัก จึงทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีไม่ทราบถึงเรื่องการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และผู้แทนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีขาดความต่อเนื่องในการเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการดังกล่าว โดยได้เสนอแนะให้มีการตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานในเรื่องการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนโดยเฉพาะ แยกออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป เพื่อให้เกิดความชัดเจนในแนวทางการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับประเด็นปัญหาในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีที่ได้หารือร่วมกันเสนอในการคณะกรรมการบริหารจัดการมูลฝอยของจังหวัดเพื่อหาแนวทางการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่ชัดเจนของจังหวัดเพชรบุรีร่วมกันต่อไป

๔) สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของจังหวัดนั้น อาจพิจารณาความเหมาะสมตามบริบทในการบริหารจัดการของจังหวัด อาทิ การจัดให้มีสถานที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของทั้งจังหวัด หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการคัดแยก และเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไว้ในพื้นที่ของตน และนัดวันจัดกิจกรรมสำหรับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำของเสียอันตรายจากชุมชนที่เก็บรวบรวมได้มารวมกัน และส่งให้บริษัทเอกชนนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป

๕) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ได้รับข้อเสนอแนะของที่ประชุมหารือ และจะนำประเด็นเรื่องการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน หารือกับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดต่อไป และได้เสนอให้มีการประชุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งภายในจังหวัดเพชรบุรีหารือร่วมกันถึงแนวทางการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อให้มีความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน เพื่อนำผลจากการหารือดังกล่าวเข้าที่ประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการมูลฝอยของจังหวัดต่อไป

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนภาพรวม

๑) การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในระดับจังหวัดยังไม่มี การวางแผนบริหารจัดการอย่างครบวงจร ซึ่งมีเพียงการกำหนดให้มีจุดรับรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนในแต่ละชุมชนหรือหมู่บ้านเท่านั้น แต่ยังไม่มีความชัดเจนในแนวทางการดำเนินการเก็บรวบรวมและส่งกำจัดต่อไปที่ชัดเจน

๒) ขาดการบูรณาการในภาพรวมภายในจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีข้อกังวลในเรื่องของกฎ ระเบียบ รองรับในการดำเนินงานจากกระทรวงมหาดไทย เนื่องจากกังวลในเรื่องการตรวจสอบจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งในหนังสือสั่งการใหม่จากกระทรวงมหาดไทยเรื่องการรวมกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดตั้งศูนย์กำจัดมูลฝอย จะระบุเฉพาะเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่มีการกำหนดบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้อย่างชัดเจน จึงเกิดทำให้เกิดข้อกังวล

๓) กรณีที่เป็นหน่วยงานระดับเทศบาลที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด ให้เป็นผู้รับผิดชอบในการรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนของจังหวัด ส่วนใหญ่จะดำเนินการเฉพาะในพื้นที่ของเทศบาลเอง ไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณในการเก็บขนและกำจัดให้กับ อปท. อื่น ๆ ภายในจังหวัดได้ จึงทำให้เกิดปัญหาด้านการขับเคลื่อนนโยบายด้านการจัดการของเสียอันตราย

๔) ปัญหาการลักลอบทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน อาทิ การทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนรวมกับขยะมูลฝอยทั่วไป การลักลอบทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนลงในแหล่งน้ำ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑) เห็นควรนำข้อคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในเรื่องบทบาท หน้าที่ และระเบียบการรองรับการปฏิบัติงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนหรือกับกระทรวงมหาดไทยต่อไป

๒) เห็นควรจัดทำหลักเกณฑ์การบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในระดับจังหวัดเป็นเกณฑ์กลางออกมาเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

ภาคผนวก ค

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ “แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และการนำแนวทางไปปฏิบัติ

๑. สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ “แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และการนำแนวทางไปปฏิบัติ

ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับทราบแนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ตั้งแต่ต้นนโยบายการบริหาร ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน การรวบรวมขนส่ง และการกำจัดของเสียอันตรายทั้งจากหน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชน พร้อมทั้งโครงการต้นแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผู้บรรยายและผู้ร่วมอภิปราย ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

๑) หัวข้อ “นโยบายการจัดการขยะ ของเสียอันตรายจากชุมชน และโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชน ในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์” โดยนายจตุพร บุรุษพัฒน์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กล่าวถึง นโยบายและแนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชน ในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งปัจจุบันท้องถิ่นดำเนินการเก็บขน รวบรวม ได้ค่อนข้างน้อย และนำไปกำจัดในปี ๒๕๕๙ ประมาณ ๑๘๕ ตัน ส่วนใหญ่จะถูกทิ้งรวมกับขยะมูลฝอยชุมชน กรณีกรุงเทพมหานคร มีของเสียอันตรายเกิดขึ้นวันละ ๓๐ ตัน แต่สามารถเก็บรวบรวมได้วันละ ๒ ตัน ซึ่งที่เหลือก็จะปะปนไปกับมูลฝอยชุมชนซึ่งในวันนี้จะมีประเด็นในเรื่อง บทบาท หน้าที่ของท้องถิ่น ซึ่งวิทยากรมาจากกระทรวงมหาดไทย ท่านผู้เข้าร่วมการอบรมสามารถสอบถามรายละเอียด และนำความรู้กลับไปใช้ในการดำเนินงานได้

๒) หัวข้อ “แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยนายสุเมธ วิชาญเพชร ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย และนางสาวณภัฏ บัวสรวง ผู้อำนวยการส่วนของเสียอันตราย กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมในภาพรวม การแยกทิ้ง การรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน การเก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน การขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชน การบำบัดและกำจัด และการติดตามประเมินผล

๓) หัวข้อการอภิปราย “ความร่วมมือในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนตามแนวทางพระราชบัญญัติ” โดยนายสุวรรณ นันทเศรษฐ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ดำเนินรายการและผู้อภิปราย และมีนายภาณุวัฒน์ อ่อนเทศ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ กองนโยบายและแผนสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร และ นายวิรัช เมฆสุนทรากุล ผู้บริหาร People Productivity Improvement บริษัทเซ็นทรัลเฟมิลีส์มาร์ท จำกัด เป็นผู้ร่วมอภิปราย ซึ่งนายสุวรรณฯ กล่าวถึง โครงการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายตามแนวทางพระราชบัญญัติ ซึ่งการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายเป็นการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล อีกทั้ง ยังเป็นการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในวันนี้มีทั้งหน่วยงานในกรุงเทพมหานคร และหน่วยงานเอกชน เข้าร่วมในการอภิปราย โดยนายภาณุวัฒน์ฯ กล่าวถึง การนำแผนปฏิบัติการประเทศไทย ไร้ขยะ ไปปฏิบัติในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งครอบคลุม ๕๐ เขต โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการคัดแยกขยะมูลฝอยที่ต้นทาง โดยมีแนวคิดใน

การบริหารจัดการมูลฝอย ดังนี้ ๑) การควบคุมเพื่อลดปริมาณมูลฝอยให้เหลือน้อยที่สุดและนำกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด ๒) คัดแยกขยะอันตรายออกจากขยะทั่วไป และนำไปกำจัดด้วยเทคโนโลยีที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม ๓) การเก็บขนมูลฝอยอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ และ ๔) การกำจัดมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะ ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ประหยัดค่าใช้จ่าย ลดขยะที่นำไปฝังกลบให้น้อยที่สุด และได้ผลพลอยได้เป็นพลังงาน รวมทั้งมีนโยบายและแผนงาน หรือแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๘ โดยมีเป้าหมายที่จะลดปริมาณขยะที่ต้องกำจัดร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๕ ใช้ประโยชน์จากขยะร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๗๕ ระบบบำบัดมูลฝอยใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๐๐ เพิ่มระบบกำจัดขยะโดยนำไปใช้ลดการฝังกลบให้ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ลดปริมาณมูลฝอยร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๖๒ เพิ่มการจัดเก็บมูลฝอยอันตรายจากบ้านเรือนร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๖๒ และเพิ่มระบบกำจัดมูลฝอย โดยนำมาใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๖๒ ของปริมาณมูลฝอยปี ๒๕๕๖ และนายวิรัช กล่าวถึงแนวคิดในการจัดการขยะและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่เอกชน และนโยบายการทำงานที่มุ่งเน้น ๓ ส่วนสำคัญที่จะผลักดันให้โครงการ Green FamilyMart ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ได้แก่ ๑) การคิดค้นรูปแบบ ก่อสร้าง และบริหารร้านสะดวกซื้ออย่างประหยัดพลังงาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒) ส่วนสนับสนุน และวางแผนในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงที่สุด และ ๓) สร้างความตระหนัก และปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

สามารถสรุปผลการอภิปรายได้ดังนี้ การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายเป็นการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเป็นการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติการประเทศไทย ไร้ขยะ ปี ๒๕๖๐ ซึ่งกรุงเทพมหานคร และภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

๔) หัวข้ออภิปราย “รูปแบบการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของในพื้นที่ของตนเอง” โดยนางสาวณภวี บัวสรวง ผู้อำนวยการส่วนของเสียอันตราย กรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ดำเนินรายการ และมีนางศิริพงษ์ รัตนโรจนากุล นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตสายไหม นายสมศักดิ์ ศรีเพ็ง ผู้อำนวยการส่วนบริการอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครนนทบุรี นายมณี ทรายขาว นักบริหารงานช่างระดับต้น องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนายวัชรวิทย์ สุขวัฒนาภิรมณ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งนางศิริพงษ์ฯ กล่าวถึง การบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่เขตสายไหม ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงานจัดเก็บมูลฝอยอันตราย ดังนี้ ๑) การวางแผนดำเนินการ มีการจัดประชุมเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเขต จัดทำแผนปฏิบัติงานจัดเก็บมูลฝอยอันตรายในแต่ละปีงบประมาณ ๒) การประชาสัมพันธ์มีการจัดทำประกาศสำนักงานเขต เรื่อง ขอความร่วมมือคัดแยกมูลฝอยอันตรายแจกประชาชน จัดทีมงานพบปะประชาชน โดยวิธีเคาะประตูบ้าน ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจถึงโทษและพิษภัยของมูลฝอยอันตรายเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ๓) การตั้งจุดรองรับโดยวางถังรองรับมูลฝอยอันตรายในพื้นที่ที่เหมาะสม เช่น ชุมชน สถาบันการศึกษา สถานประกอบการ หน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชน เป็นต้น และ ๔) การเก็บรวบรวม มีเจ้าหน้าที่สำหรับเก็บขนมูลฝอยอันตรายเฉพาะ โดยให้รถเก็บขนมูลฝอยอันตรายประจำพื้นที่ปฏิบัติงาน คัดแยกมูลฝอยอันตรายที่เก็บได้จากบ้านเรือน นำไปส่งที่ลานจอดรถของฝ่ายรักษาความสะอาดฯ

เพื่อรวบรวมส่งศูนย์กำจัดมูลฝอยสายไหม นายสมศักดิ์ฯ กล่าวถึง การบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่นครนทบุรี โดยมีการจัดตั้งจุดเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บริเวณอาคารสำนักงานเทศบาลนครนทบุรี และศูนย์บริการสาธารณสุข จำนวน ๗ จุด และเพิ่มการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในกิจกรรมรณรงค์คัดแยกมูลฝอยอันตรายจากชุมชน นายมนีฯ กล่าวถึง การบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีและพื้นที่พิเศษ (เกาะ) โดยการดำเนินการโครงการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี แบ่งออกเป็น ๓ กิจกรรม ดังนี้ ๑) เชิญองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมประชุมชี้แจงรายละเอียดโครงการ และเชิญชวนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมโครงการ ๒) จัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ และขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์โครงการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนแก่ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ๓) นำของเสียอันตรายจากชุมชนที่รวบรวมได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้สารพิษจากของเสียอันตรายจากชุมชนไม่แพร่กระจายสู่สิ่งแวดล้อม และนายวัชรวิทย์ฯ กล่าวถึง บทบาท อำนาจหน้าที่ของ อบจ. และ อบต. โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินงาน และขอรับการสนับสนุนงบประมาณ แต่จะให้เอกชนดำเนินการทั้งหมด จะต้องดำเนินการตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ และจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ออกตามกฎหมายลูกของ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ปัจจุบันกฎหมายที่ให้อำนาจแก่ท้องถิ่น เรื่อง ค่าธรรมเนียมในการรับกำจัดของเสียอันตราย เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการกำจัดของท้องถิ่น เนื่องจากขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายที่ให้มีการคิดค่าบริการในการจัดการของเสียอันตราย มีเพียงกฎหมายให้อำนาจหน้าที่ เทศบาล และ อบต. นอกจากนี้การเพิ่มข้อกำหนดหรือกฎหมายต่าง ๆ ของกระทรวงมหาดไทย จะต้องรอเนื่องจากต้องผ่านการหารือในคณะอนุกรรมการร่างกฎหมายของกระทรวงฯ ก่อน

สามารถสรุปผลการอภิปรายได้ดังนี้ รูปแบบการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนมีแนวทางการดำเนินงาน โดยมีการวางแผนดำเนินการ จัดทำแผนปฏิบัติงานจัดเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนในแต่ละปีงบประมาณ มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคัดแยกของเสียอันตราย และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงโทษและพิษภัยของของเสียอันตราย รวมทั้งจัดตั้งจุดรองรับโดยวางถังรองรับของเสียอันตราย ในพื้นที่ที่เหมาะสม เช่น ชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชน และการเก็บรวบรวมของเสียอันตราย จัดให้มีเจ้าหน้าที่สำหรับเก็บขนของเสียอันตรายจากชุมชน และรวบรวมส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้สารพิษจากของเสียอันตรายจากชุมชนไม่แพร่กระจายสู่สิ่งแวดล้อม

๒. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ

๑) การเขียนโครงการ ตั้งงบประมาณ หรือการดำเนินงานเรื่องใด ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตราย ควรดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมาย ที่ให้อำนาจหน้าที่ไว้

๒) ในปัจจุบันบริษัทส่วนใหญ่ยังไม่มียุทธศาสตร์ไร้เคิลลอสต์ฟลูออเรสเซนต์ เนื่องจากต้นทุนค่อนข้างสูง และมีปริมาณลอสต์ฟลูออเรสเซนต์เข้าระบบน้อย และการกำจัดลอสต์ฟลูออเรสเซนต์โดยการเผา ควรทำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยมีการควบคุมมลพิษให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด และข้อมูลควรเชื่อมโยงกับข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษ

๓) หน่วยงานส่วนกลางควรหารูปแบบ ขั้นตอนการจัดการของเสียอันตรายที่เหมาะสม สำหรับท้องถิ่นขนาดต่าง ๆ และควรพิจารณาหาแนวทางการกระตุ้นจิตสำนึกให้ประชาชน และหน่วยงานทุกภาคส่วนมีความตระหนักถึงการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๔) ควรมีการประชุม/อบรมทางด้านหลักเกณฑ์วิชาการ เทคโนโลยี ด้านของเสียอันตรายอย่างต่อเนื่อง พร้อมผลักดันระเบียบในการดำเนินงานให้มีครบชัดเจน

๕) ในอนาคต หน่วยงานส่วนกลางควรพิจารณาหาแนวทางการจัดการของเสียอันตรายในสถานที่ที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน อาทิ ร้านสะดวกซื้อ ห้างสรรพสินค้า กลุ่มอาคารสูง ศูนย์จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง ฯลฯ

๖) กระทรวงมหาดไทยควรพิจารณาหาแนวทางการลดขั้นตอนระบบเอกสาร เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินงานต่าง ๆ

๓. จากการติดตามการนำแนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปใช้ประโยชน์ โดยนางสาวกุลชา ณะชว่าง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ และเจ้าหน้าที่ส่วนของเสียอันตราย กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

๑) จากแบบสอบถามผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการฯ ส่วนใหญ่ แจ้งว่ารับทราบเกี่ยวกับประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีการนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานในพื้นที่ แต่ยังไม่ได้จัดทำเป็นประกาศสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) จากการลงพื้นที่ให้ความรู้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น จังหวัดสุพรรณบุรี สิงห์บุรี และชัยนาท ซึ่งส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าได้นำประกาศกรมควบคุมมลพิษดังกล่าว ไปประยุกต์ใช้ในการเก็บรวบรวม และขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชน และทำให้สามารถจำแนกประเภทของเสียอันตรายจากชุมชน และมีการตั้งเป้าหมายในการจัดเก็บได้

สรุปโดยภาพรวม การบริหารจัดการของเสียอันตราย จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย หน่วยงานส่วนกลางจะต้องมีการสร้างแนวทางกระตุ้นจิตสำนึกให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้ามาร่วมรับผิดชอบ และพิจารณาหารูปแบบในการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมและขนส่งไปกำจัดให้ถูกหลักวิชาการ ส่วนจุดทิ้งของเสียอันตรายควรจะทำให้เกิดความสะอาดสบายโดยเฉพาะชุมชนเมือง อาทิ ประสานกับร้านสะดวกซื้อ หรือร้านสรรพสินค้าต่าง ๆ นอกจากนี้ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรพิจารณาหาหรือแนวทางในการลดขั้นตอนระบบเอกสาร และมีแนวทางในการดำเนินงานตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก จ

ประกาศกรมควบคุมมลพิษ

เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ตั้งแต่ การเตรียมความพร้อม การแยกทิ้ง การเก็บรวบรวม การขนส่ง และการติดตามประเมินผล

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้กรมควบคุมมลพิษมีอำนาจหน้าที่ในการ พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการที่เหมาะสมสำหรับระบบต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการกากของเสีย สารอันตราย คุณภาพน้ำ อากาศ ระดับเสียง และความสั่นสะเทือน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกประกาศกำหนด แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังรายละเอียดใน ภาคผนวกท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายจตุพร บุรุษพัฒน์)
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

ภาคผนวก

ท้าย

ประกาศกรมควบคุมมลพิษ

เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ในประกาศนี้

“ของเสียอันตรายจากชุมชน” หมายความว่า ของเสียที่ปนเปื้อนหรือมีส่วนประกอบของสารที่มีคุณสมบัติเป็นสารพิษ สารไวไฟ สารออกซิไดซ์ สารเปอร์ออกไซด์ สารระคายเคือง สารกัดกร่อน สารที่เกิดปฏิกิริยาได้ง่าย สารที่เกิดระเบิดได้ สารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารหรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ภายในที่อยู่อาศัย สถานที่ราชการ สถานศึกษา สถานประกอบการ รวมทั้งสถานที่อื่นในชุมชน เว้นแต่สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน มูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และของเสียกัมมันตรังสี

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งผู้ประกอบการใช้ประกอบกิจการเป็นประจำ รวมถึงสถานที่ซึ่งใช้เป็นที่พักหรือเก็บสินค้าเป็นประจำ ยกเว้นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“การเก็บรวบรวม” หมายความว่า การเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนจากแหล่งกำเนิดหรือจากภาชนะรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนที่จัดไว้เป็นการเฉพาะในชุมชน

“การเก็บกัก” หมายความว่า การเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนที่เก็บรวบรวมได้จากชุมชนไว้ในสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อรอการขนส่งไปทำการบำบัดหรือการกำจัด

“การขนส่ง” หมายความว่า การขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชน จากสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน ไปยังสถานที่บำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

“การรีไซเคิล” หมายความว่า การเปลี่ยนหรือแปรรูปวัสดุรีไซเคิลให้เป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่

“วัสดุรีไซเคิล” หมายความว่า มูลฝอยหรือส่วนประกอบของมูลฝอยที่มีศักยภาพในการใช้แทนวัตถุดิบใหม่ในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์

“โบราณสถาน” หมายความว่า โบราณสถานตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

“เขตอนุรักษ์” หมายความว่า เขตอนุรักษ์ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เขตป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ป่าชุมชน และพื้นที่เขตอนุรักษ์ป่าชายเลน รวมถึงพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ป่าชายเลนหรือเขตอนุรักษ์แหล่งน้ำดิบเพื่อการประปา

๒. ประเภทของของเสียอันตรายจากชุมชนตามแนวทางนี้ แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ อปท. และประชาชนเกิดความเข้าใจและจดจำได้ง่ายในการร่วมกันจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ตั้งแต่การจัดเตรียมภาชนะแยกทิ้ง การเก็บรวบรวม และเก็บกักเพื่อนำไปกำจัด ดังนี้

๒.๑ กลุ่มถ่านไฟฉายหรือแบตเตอรี่แห้ง แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ เซลล์ปฐมภูมิ เช่น ถ่านไฟฉายที่ไม่สามารถอัดประจุซ้ำได้ ถ่านแอลคาไลน์ ถ่านกระดุม เป็นต้น และเซลล์ทุติยภูมิ เช่น ถ่านไฟฉายที่สามารถอัดประจุไฟซ้ำได้ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ แบตเตอรี่กล้องดิจิทัล เป็นต้น

๒.๒ กลุ่มหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ทุกชนิด

๒.๓ กลุ่มภาชนะบรรจุสารเคมี เช่น กระป๋องสเปรย์ ขวดสารเคมีป้องกันและปราบศัตรูพืช กระป๋องสี ขวดยาหมดอายุ และขวดน้ำยาทำความสะอาด เป็นต้น

๓ ขั้นตอนการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๑ การเตรียมความพร้อมในภาพรวม

๓.๑.๑ การกำหนดหน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบ

ราชการส่วนท้องถิ่นควรจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ จัดเตรียมและพัฒนาบุคลากรทั้งระดับผู้บังคับบัญชาและระดับปฏิบัติการ ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการประชาสัมพันธ์ การเก็บรวบรวม การเก็บกัก รวมทั้งการอำนวยความสะดวกในการขนส่ง การบำบัด และการกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๑.๒ การศึกษาข้อมูลปริมาณ และแหล่งกำเนิดของเสียอันตรายจากชุมชน

ราชการส่วนท้องถิ่นควรรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เป็นปัจจุบัน เพื่อประเมินความพร้อมในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และใช้ประกอบการพิจารณา กำหนดรูปแบบการจัดการและการเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้งจัดทำงบประมาณที่จำเป็นได้อย่างเหมาะสม โดยข้อมูลที่รวบรวมควรประกอบไปด้วย

(๑) แหล่งกำเนิดของเสียอันตรายจากชุมชน และข้อมูลขนาดของแต่ละแหล่งกำเนิด เช่น จำนวนผู้อยู่อาศัยหรือจำนวนครัวเรือนในบ้านพักอาศัย จำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการและจำนวนห้องพักในโรงแรม เป็นต้น

(๒) อัตราการเกิดของเสียอันตรายแต่ละประเภทจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ อาจแตกต่างกันตามสภาพพื้นที่และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ หากในพื้นที่ที่มีความแตกต่างของเจริญทางเศรษฐกิจ ให้คำนึงถึงความแตกต่างนี้ ดังนั้น ควรดำเนินการสำรวจของเสียอันตรายจากชุมชนจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อนำมาคำนวณหาอัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนจากแหล่งกำเนิดแต่ละประเภทต่อไป

(๓) ปริมาณของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นจากชุมชนประเมินได้จากการนำอัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนจากแต่ละแหล่งกำเนิดคูณกับขนาดของแหล่งกำเนิดต่าง ๆ แล้วนำผลคูณของของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภทมารวมกัน นอกจากนี้ การประเมินปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนสามารถคำนวณได้จากการนำร้อยละของของเสียอันตรายจากชุมชนที่ได้จากการศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยคูณกับปริมาณมูลฝอยที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในพื้นที่

๓.๑.๓ การกำหนดรูปแบบ และวิธีการแยกทิ้ง

ราชการส่วนท้องถิ่นควรเลือกรูปแบบ และวิธีการแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน โดยพิจารณาจากผลการสำรวจ และรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน โดยการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของ

ประชาชนในการเลือกรูปแบบและวิธีการแยกทิ้ง การเก็บรวบรวมและสัดส่วนของผู้ที่จะให้ความร่วมมือในการแยกทิ้ง และพิจารณาจากความพร้อมของราชการส่วนท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ เช่น งบประมาณ บุคลากร และอุปกรณ์ เป็นต้น จากนั้นควรกำหนดเป้าหมายปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่คาดว่าจะเก็บรวบรวมได้ โดยพิจารณาจากสัดส่วนของความร่วมมือจากชุมชน การกำหนดรูปแบบการแยกทิ้ง ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นสามารถพิจารณาเลือกรูปแบบการแยกทิ้งตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่หรือสามารถเลือกใช้อิทธิพลผสมผสานก็ได้ รูปแบบการแยกทิ้งมี ๔ รูปแบบ ดังนี้

(๑) การแยกทิ้งที่ที่อยู่อาศัยหรืออาคาร เพื่อให้ยานพาหนะเก็บขนมูลฝอยทั่วไปที่มีช่องรองรับของเสียอันตรายจากชุมชน เก็บรวบรวมพร้อมกับมูลฝอยทั่วไป

(๒) การแยกทิ้งที่ที่อยู่อาศัยหรืออาคารตามเวลาที่กำหนด เช่น ทุกวันที่ ๑๕ ของเดือน แล้วจัดให้มีการเก็บรวบรวมโดยยานพาหนะเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนโดยเฉพาะ

(๓) การนำของเสียอันตรายจากชุมชนไปทิ้งยังภาชนะหรือจุดทิ้งที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้ เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) สถานที่ราชการ ร้านค้าที่ให้ความร่วมมือหรือสถานที่ที่กำหนด เป็นต้น

(๔) การนำของเสียอันตรายจากชุมชน ไปทิ้งในงานกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นพิเศษ โดยราชการส่วนท้องถิ่นต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบล่วงหน้า

๓.๑.๔ การเตรียมงบประมาณ

(๑) ราชการส่วนท้องถิ่นควรจัดเตรียมงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ การเก็บรวบรวม การเก็บกัก การขนส่ง การบำบัดและการกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน ให้สอดคล้องกับรูปแบบ และวิธีการแยกทิ้ง และความร่วมมือจากชุมชน

(๒) ราชการส่วนท้องถิ่นควรกำหนดอัตราค่าบริการในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยคำนึงถึงต้นทุนในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวม ขนส่ง และบำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน และควรคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

๓.๒ การแยกทิ้ง

เพื่อให้เกิดการแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ราชการส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๓.๒.๑ จัดกิจกรรมให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสร้างแรงจูงใจในการแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไป ให้ความรู้ในการทิ้งอย่างปลอดภัย เช่น แจ้งให้ผู้ทิ้งบรรจุหลอดฟลูออเรสเซนต์ในหีบห่อที่สามารถป้องกันการแตกหักก่อนทิ้ง และไม่ทุบหรือเจาะภาชนะ เป็นต้น และสนับสนุนให้ประชาชนแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไปตามรูปแบบและวิธีการแยกทิ้งที่เลือกไว้

๓.๒.๒ กรณีที่เลือกรูปแบบการแยกทิ้งที่ที่อยู่อาศัยหรืออาคาร ราชการส่วนท้องถิ่นควรขอความร่วมมือหรือกำหนดให้สถานประกอบการ สถานที่ราชการ หมู่บ้านจัดสรรหรืออาคารชุด จัดเตรียมพื้นที่และภาชนะรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนไว้เป็นการเฉพาะ แยกจากภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป

๓.๒.๓ กรณีที่เลือกรูปแบบการแยกทิ้งที่อยู่อาศัยหรืออาคารตามเวลาที่กำหนด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดวันและเวลาที่จะดำเนินการเก็บรวบรวม และราชการส่วนท้องถิ่นต้องจัดเตรียมยานพาหนะสำหรับเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไว้เป็นการเฉพาะ

๓.๒.๔ กรณีที่เลือกรูปแบบการแยกทิ้งด้วยการนำของเสียอันตรายจากชุมชนไปทิ้งยังภาชนะหรือจุดทิ้งที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเตรียมภาชนะรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนตามจุดทิ้งที่มีความสะดวกต่อผู้ทิ้งและตั้งอยู่ในบริเวณที่สามารถป้องกันแสงแดดและฝนได้ จำนวนอย่างน้อย ๑ ชุดต่อจำนวนประชากร ๘๐๐ คน พร้อมทั้งมีป้ายแสดงจุดทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างชัดเจน โดยภาชนะรองรับต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ทำจากวัสดุที่แข็ง

(๒) สามารถป้องกันการรั่วซึม หรือสัมผัสของสัตว์เลื้อย หรือสัตว์ร่าคาญ หรือเด็กได้

(๓) มีสีส้ม หรือสีเทาฟาสีส้ม หรือสีอื่นที่ไม่ใช่สีน้ำเงิน เขียว เหลือง และแดง เพื่อให้สามารถแยกประเภทภาชนะรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากภาชนะรองรับมูลฝอยประเภทอื่น ๆ ได้อย่างชัดเจน และไม่เหมือนหรือคล้ายคลึงกับภาชนะรองรับมูลฝอยประเภทอื่น

(๔) ภาชนะรองรับต้องประกอบไปด้วยภาชนะย่อย หรือมีการแบ่งพื้นที่ภายในภาชนะสำหรับรองรับการแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน ๓ กลุ่ม ตามข้อ ๒ โดยมีความจุเพียงพอในการรองรับปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่จะเกิดขึ้นในระยะเวลาที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเก็บรวบรวม

(๕) มีช่องทิ้งขนาดพอเหมาะกับของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภท เพื่อให้ประชาชนแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนลงภาชนะได้ถูกประเภท และควรป้องกันไม่ให้มีการนำของเสียอันตรายจากชุมชนออกภาชนะได้

(๖) มีขนาดและความสูงในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้สังเกตเห็นได้ง่าย

๓.๒.๕ ควรจัดให้มีสถานที่ ถ้าย เท หรือทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน ในที่หรือทางสาธารณะตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศนี้ และควรมิให้ผู้ใดถ้าย เท ทิ้ง ของเสียอันตรายจากชุมชนในที่หรือทางสาธารณะ

๓.๓ การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

ราชการส่วนท้องถิ่น นิติบุคคล หรือบุคคลซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมายให้ดำเนินการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๓.๓.๑ จัดเตรียมยานพาหนะเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ให้มีเพียงพอต่อการให้บริการ โดยอาจเป็นรถหรือเรือตามลักษณะของการอยู่อาศัยในชุมชน

(๑) ยานพาหนะมีลักษณะ ดังนี้

๑) ติดป้ายสัญลักษณ์ หรือข้อความที่ชัดเจน ทั้งด้านซ้าย ขวา และหลัง เพื่อระบุว่า เป็นยานพาหนะสำหรับเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๒) กรณียานพาหนะมีระบบไฮดรอลิก ระดับแขนที่ยกถังของเสียอันตรายจากชุมชนใส่ตัวถังยานพาหนะ ต้องสูงไม่เกิน ๑.๕ เมตร หรือระดับที่ปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงาน

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

๓) ยานพาหนะต้องมีอุปกรณ์เครื่องมือประจำยานพาหนะที่เหมาะสม เช่น วิทยุสื่อสาร และถังดับเพลิง เป็นต้น

๔) กรณีที่เป็นรถเก็บขน เครื่องยนต์ ระบบขับเคลื่อน ระบบห้ามล้อ และส่วนประกอบอื่น ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานกรมการขนส่งทางบก

๕) กรณีที่เป็นเรือเก็บขน เครื่องยนต์และส่วนประกอบอื่น ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) ตัวถังของยานพาหนะในส่วนที่บรรจุของเสียอันตรายจากชุมชน

๑) ต้องทำด้วยโครงโลหะที่มีความแข็งแรง ทนสนิม ป้องกันการรั่วไหลได้ และมีประตูเปิด - ปิดมิดชิด

๒) ต้องมีช่องหรือภาชนะแยกของเสียอันตรายจากชุมชนตามแต่ละประเภท

๓) ในกรณีที่ใช้นานพาหนะเก็บขนมูลฝอยชุมชนเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนร่วมด้วย จะต้องติดตั้งช่องเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนด้านหลังห้องโดยสารคนขับ ทั้งนี้ ช่องเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนต้องทำด้วยโครงโลหะที่มีความแข็งแรง ทนสนิม และมีประตูเปิด - ปิดมิดชิดและมีสัญลักษณ์แสดงของเสียอันตรายจากชุมชนบริเวณช่องเก็บอย่างชัดเจน

๓.๓.๒ กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) สวมเสื้อผ้าที่รัดกุมและสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เช่น ถุงมือป้องกันสารเคมี รองเท้าหุ้มแข้ง แว่นตานิรภัย และหน้ากากกรองฝุ่นและสารเคมี เป็นต้น

(๒) ดูแลรักษาภาชนะและอุปกรณ์ในการเก็บรวบรวมให้อยู่ในสภาพดี

(๓) เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนให้หมด หรือให้มีปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนตกค้างน้อยที่สุด และควบคุมไม่ให้เกิดการแตกหักหรือรั่วไหลขณะเก็บรวบรวม

(๔) ในกรณีที่มีของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น นอกเหนือจากกลุ่มที่กำหนดปะปนมา ให้แยกของเสียอันตรายจากชุมชนดังกล่าว และเก็บด้วยภาชนะต่างหาก

๓.๓.๓ กำหนดให้พนักงานขับยานพาหนะเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลรักษายานพาหนะให้อยู่ในสภาพดี

(๒) จัดตารางเวลาในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และควรหลีกเลี่ยงการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนในเวลาที่การจราจรคับคั่ง

(๓) ระมัดระวังมิให้บรรทุกของเสียอันตรายจากชุมชน เกินพิกัดน้ำหนักที่กำหนดไว้ของยานพาหนะ และมีให้ของเสียอันตรายจากชุมชนตกหล่นในระหว่างการเก็บรวบรวม

(๔) ห้ามมิให้ระบายน้ำเสียที่เกิดจากการล้างยานพาหนะลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือพื้นที่สาธารณะ โดยให้ถ่ายลงรางระบายน้ำเสียซึ่งไหลลงสู่ท่อหรือถังที่รองรับน้ำชะจากของเสียอันตรายจากชุมชนเป็นการเฉพาะ

(๕) บันทึกข้อมูลการใช้รถโดยประกอบด้วยอย่างน้อย ชื่อพนักงานขับรถ หมายเลขทะเบียนรถ วันที่ จุดเริ่มต้นและระยะทางรวม

(๖) ไม่ควรนำยานพาหนะเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไปใช้ในกิจการอย่างอื่น

(๗) หากเกิดอุบัติเหตุที่ทำให้เกิดการรั่วไหลของของเสียอันตรายจากชุมชน ให้ดำเนินการระงับเหตุและการรั่วไหลเบื้องต้น หากเป็นเหตุร้ายแรงหรือไม่สามารถระงับเหตุด้วยตนเองได้ ควรแจ้งขอความช่วยเหลือโดยด่วนจากผู้รับผิดชอบในพื้นที่เกิดเหตุ เช่น เจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัยของราชการส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ดับเพลิง เป็นต้น

๓.๓.๔ จัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพผู้ปฏิบัติงานเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน และพนักงานขับยานพาหนะเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยอย่างน้อยควรมีการเอ็กซเรย์ปอด ทดสอบสมรรถภาพปอด ตรวจผิวหนัง และตรวจการทำงานของตับและไต

๓.๓.๕ จัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเก็บรวบรวมและพนักงานขับยานพาหนะเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓.๔ การเก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน

ราชการส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน หรือมอบหมายให้นิติบุคคล หรือบุคคลดำเนินการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

๓.๔.๑ ให้จัดเตรียมสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน โดยพิจารณาพื้นที่สถานที่กำจัดมูลฝอยชุมชนที่มีอยู่เดิม หรือควรอยู่ในบริเวณเดียวกับสถานที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นใช้ดำเนินการคัดแยก ขนถ่ายกำจัด หรือดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับมูลฝอยทั่วไป พร้อมจัดเตรียมภาชนะบรรจุของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภท

๓.๔.๒ กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นไม่มีสถานที่ตามข้อ ๓.๔.๑ ให้จัดเตรียมสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน โดยสถานที่ควรมีลักษณะ ดังนี้

(๑) ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่ม น้ำท่วมถึง

(๒) อยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร จากเขตโบราณสถาน เขตอนุรักษ์และแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี

(๓) อยู่ห่างจากบ่อน้ำดื่มของประชาชน แหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำประปา และโรงผลิตน้ำประปา ไม่น้อยกว่า ๗๐๐ เมตร หรืออยู่ในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพของบ่อน้ำดื่มหรือน้ำประปาที่ผลิต

(๔) อยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะที่ยังใช้ประโยชน์ได้ในปัจจุบัน ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร หรืออยู่ในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพของแหล่งน้ำนั้น

(๕) สถานที่กักเก็บ ควรมีพื้นที่เพียงพอสำหรับรองรับปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่รวบรวมได้ในรอบปี

(๖) อาคารเก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชนควรเป็นอาคารปิด มีระบบควบคุมการระบายอากาศ และพื้นผิวต้องทำด้วยวัสดุซึ่งทนต่อการทำลายจากการแตก หักหรือรั่วไหลของของเสียอันตรายจากชุมชน

(๗) พื้นของบริเวณเก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน ต้องมีความลาดเอียงสู่รางระบาย น้ำเสีย และบ่อหรือถังที่รองรับน้ำชะจากของเสียอันตรายจากชุมชนเป็นการเฉพาะ

(๘) ได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ใกล้เคียงโดยการสร้างความเข้าใจที่ ถูกต้อง

๓.๔.๓ จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย อุปกรณ์สำหรับการจัดการสารเคมีหกรั่วไหล เช่น พลั่ว ทราย ชีล้อย และอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสถานที่เก็บกักของเสีย อันตรายจากชุมชน เช่น ถุงมือป้องกันสารเคมี แวนตานิรภัย หน้ากากกรองฝุ่นและสารอันตราย เป็นต้น

๓.๔.๔ จัดให้มีป้ายหรือข้อความแสดงสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชนที่บริเวณ ทางเข้า ป้ายบ่งชี้บริเวณที่ตั้งภาชนะสำหรับของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภท และแผนผังกระบวนการ ปฏิบัติงานในส่วนของสถานที่เก็บกัก

๓.๔.๕ จัดให้มีข้อมูลสารอันตรายที่เป็นส่วนประกอบของของเสียอันตรายจากชุมชน รวมทั้ง ผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ติดไว้ให้ผู้ปฏิบัติงานมองเห็นอย่างชัดเจน

๓.๔.๖ ผู้ปฏิบัติงานบริเวณสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เช่น ถุงมือป้องกัน สารเคมี แวนตานิรภัย หน้ากากกรองฝุ่นและสารอันตราย และรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง เป็นต้น

(๒) ห้ามดื่ม น้ำหรือรับประทานอาหารในสถานที่เก็บกัก

(๓) ห้ามสูบบุหรี่หรือกระทำให้เกิดประกายไฟบริเวณสถานที่เก็บกัก

(๔) ตรวจสอบของเสียอันตรายจากชุมชน คัดแยกและบรรจุของเสียอันตรายจากชุมชน ในภาชนะตามประเภทที่กำหนด

(๕) เมื่อบรรจุของเสียอันตรายจากชุมชนเต็มภาชนะแล้ว ให้ชั่งน้ำหนัก ตัดฉลากให้ มองเห็นได้ชัดเจน ดังรูปแสดงฉลาก เพื่อระบุประเภทของเสียอันตรายจากชุมชน น้ำหนัก และวันที่ และบันทึก ข้อมูลในแต่ละครั้งที่มีการนำของเสียอันตรายจากชุมชนที่เก็บรวบรวมได้มายังสถานที่เก็บกัก และสรุปข้อมูลเป็น ประจำทุกเดือน จัดทำเป็นฐานข้อมูล

(๖) เมื่อมีการขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนไปยังสถานที่บำบัดหรือกำจัดแล้ว ให้นำ ภาชนะที่ยังมีสภาพดีใช้การได้กลับมาใช้ใหม่ โดยนำฉลากเดิมออกและทำความสะอาดภาชนะบรรจุ

(๗) ต้องจัดให้มีที่ว่างระหว่างภาชนะโดยพิจารณาจากขนาดและการจัดวางภาชนะบรรจุ ให้เหมาะสมตามขนาดของพื้นที่ เพื่อให้สามารถเข้าไปทำความสะอาดหรือกู้ภัยได้ และไม่วางภาชนะซ้อนกันสูง เกินกว่า ๑.๕ เมตร เพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน

(๘) ต้องดำเนินการตรวจสอบสถานที่เก็บกักอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง โดยตรวจสอบ สภาพของภาชนะบรรจุของเสียอันตรายจากชุมชน การรั่วไหลแตกหักของของเสียอันตรายจากชุมชนที่อยู่ใน ภาชนะ อุปกรณ์สำหรับการจัดการสารเคมีหกรั่วไหล และอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย

(๙) ควรจัดให้มีการขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนไปบำบัดหรือกำจัดอย่างน้อย ทุก ๆ ๙๐ วัน เนื่องจากของเสียอันตรายจากชุมชนบางประเภทเมื่อหมดอายุการใช้งานจะมีการเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่ง

อาจเป็นของเหลวรั่วไหลออกมา ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาของเหลวหกหล่นในขณะขนย้าย หรือเมื่อมีปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนเพียงพอต่อการขนส่งไปบำบัดหรือกำจัดในแต่ละเที่ยว

๓.๕ การขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๕.๑ ราชการส่วนท้องถิ่น นิติบุคคล หรือบุคคลซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชน จากสถานที่เก็บกักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นสถานที่เก็บรวบรวม สามารถดำเนินการได้ เว้นแต่ขนส่ง จากสถานที่เก็บกักไปบำบัดหรือกำจัด ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยโรงงานเกี่ยวกับระบบเอกสารกำกับ การขนส่งของเสียอันตราย

๓.๕.๒ ราชการส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณารวมกลุ่มราชการส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียง ในการขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนไปบำบัดหรือกำจัดร่วมกัน

๓.๖ การบำบัดและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๖.๑ ของเสียอันตรายจากชุมชนที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ ให้ส่งไปรีไซเคิลยังสถานที่รีไซเคิลที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน โดยได้ขึ้นทะเบียนเป็นโรงงานประเภท ๑๐๕ และ ๑๐๖

๓.๖.๒ ของเสียอันตรายจากชุมชนที่ไม่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ ให้ส่งไปกำจัดยังสถานที่กำจัดของเสียอันตรายที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน โดยได้ขึ้นทะเบียนเป็นโรงงานประเภท ๑๐๑

๓.๗ การติดตามประเมินผล

ราชการส่วนท้องถิ่นควรติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และวางแผนงานในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ เช่น ใช้ในการประเมินว่าจุดเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนที่กำหนดไว้เป็นไปในทิศทางใด หากเก็บได้ปริมาณน้อย อาจจะยกเลิกไป แล้วเปลี่ยนจุดเก็บใหม่ หรือเพิ่มจุดเก็บในบริเวณที่เก็บของเสียอันตรายจากชุมชนให้ได้ปริมาณมากขึ้น โดยพิจารณาจากข้อมูลดังต่อไปนี้

๓.๗.๑ ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่เก็บรวบรวมได้ เทียบกับปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยควรศึกษารายละเอียดของพื้นที่ชุมชนหรือจุดทิ้งที่มีปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่เก็บรวบรวมได้น้อยเป็นพิเศษ เพื่อพิจารณาสาเหตุของปัญหาและอุปสรรค

๓.๗.๒ จำนวนประชาชนและสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการแยกทิ้ง เปรียบเทียบกับจำนวนประชาชนและสถานประกอบการที่มีอยู่ทั้งหมดในพื้นที่รับผิดชอบของราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อขยายกิจกรรมการดำเนินงานให้ครอบคลุมขอบเขตทั้งหมด

๓.๗.๓ ความพึงพอใจของประชาชนและข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ

**ของเสียอันตราย
(Hazardous Waste)**

กลุ่มถ่านไฟฉาย และแบตเตอรี่แห้ง

น้ำหนัก _____ กิโลกรัม

วิธีการบำบัด/กำจัด รีไซเคิล

กำจัด

ลงชื่อ _____ เจ้าหน้าที่ซึ่ง

ลงวันที่ ____/____/____

**ของเสียอันตราย
(Hazardous Waste)**

กลุ่มหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์

น้ำหนัก _____ กิโลกรัม

วิธีการบำบัด/กำจัด รีไซเคิล

กำจัด

ลงชื่อ _____ เจ้าหน้าที่ซึ่ง

ลงวันที่ ____/____/____

**ของเสียอันตราย
(Hazardous Waste)**

กลุ่มกระป๋องสเปรย์ ขวดสารเคมีป้องกันและ

ปราบศัตรูพืช กระป๋องสี ขวดยาหมดอายุ

ขวดน้ำยาทำความสะอาด

น้ำหนัก _____ กิโลกรัม

วิธีการบำบัด/กำจัด รีไซเคิล

กำจัด

ลงชื่อ _____ เจ้าหน้าที่ซึ่ง

ลงวันที่ ____/____/____

รูปแสดงตัวอย่างฉลากติดภาชนะบรรจุของเสียอันตราย

ภาคผนวก ๖

รายชื่อบริษัทผู้ให้บริการบำบัด กำจัด และ/หรือรีไซเคิลของเสียอันตราย

(ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘)

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
๑. การกำจัดตลอดชีพ ถ่านไฟฉาย และ กระป๋องสเปรย์	บริษัท บริหารและการพัฒนา เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำกัด (มหาชน)	หมู่ที่ ๘ ต.หินกอง อ.เมือง จ.ราชบุรี ๗๐๐๐๐	สำนักงานใหญ่ ๔๔๗ ถ.บอนด์สตรีท ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทร. ๐ ๒๕๐๒ ๐๙๐๐ - ๙๙ หรือคุณปัญญา พลพิพัฒน์ โทร. ๐๘ ๑๘๔๐ ๖๑๙๒ หรือ คุณรินทร โทร. ๐๘ ๑๘๐๙ ๖๒๗๔	ประมาณ ๗,๑๐๐ บาท ต่อตัน และขึ้นอยู่กับ ประเภทของกาก	มีรถขนาด ๑ ตัน (ปิคอัพ) ๓ ตัน (Small truck) และ ๙ ตัน (Roll Off) สำหรับรถ Roll Off ๑ ฟัง คิดราคาเหมาประมาณ ๑๓,๐๐๐ บาทต่อเที่ยว รถ Roll Off ๒ ฟัง คิดราคา เหมาประมาณ ๑๗,๐๐๐ บาท ต่อเที่ยว
	บริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (๑๙๙๙) จำกัด (มหาชน)	๑๕๙ หมู่ที่ ๕ ต.ห้วยโจด อ.วิเศษนคร จ.สระแก้ว ๒๗๑๖๐ โทร.(๐๓๗) ๒๖๑๖๑๓	๑๕๙/๓๓ อาคารเสริมมิตรทาวเวอร์ ชั้น ๒๐ ซอยสุขุมวิท ๒๑ ถ.สุขุมวิท คลองเตยเหนือ วัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทร. ๐ ๒๒๖๑ ๓๗๒๑ - ๒๓	ประมาณ ๓,๐๐๐- ๕,๐๐๐ บาทต่อตัน ขึ้นอยู่กับประเภท ของกาก เช่น หลอดไฟ แบตเตอรี่/ถ่านไฟฉาย สารเคมีเสื่อมสภาพ (๔,๐๐๐ บาทต่อตัน) ภาชนะ/กระป๋องสี อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (๓,๐๐๐ บาทต่อตัน)	- คิดตามระยะทางและ ราคาน้ำมัน - ประเภทรถที่ใช้บรรทุก

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
๒. การรีไซเคิล ถ่านไฟฉายที่ชาร์จไฟได้ รวมทั้งแบตเตอรี่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ แบตเตอรี่โน้ตบุค แบตเตอรี่ก้อนจิจิตอล และซากเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ	บริษัท เบตเตอร์เวลด์กรีน จำกัด (มหาชน)	ต.หัวแย่ง อ.แก่งคอย จังหวัดสระบุรี	๒๖๗๔/๑ ซอยไทรพิน ๒ ถนนลาดพร้าว เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๔๐ โทร ๐ ๒๗๓๓ ๐๐๘๐ หรือ คุณกฤตย์ ๐๘ ๖๗๘๗ ๑๘๙๐	ประมาณ ๘,๐๐๐- ๑๒,๐๐๐ บาทต่อตัน และขึ้นอยู่กับประเภท ของกาก	- คิดตามระยะทางและ ราคาน้ำมัน - ประเภทรถที่ใช้บรรทุก เช่น รถสิบล้อ (สามารถบรรจุ ของเสียได้ ๑๐ ตัน) คิดราคาเหมาประมาณ ๘,๐๐๐ บาทต่อเที่ยว
	บริษัท ยูนิคอร์ มาร์เก็ตติ้ง เซอร์วิสเอส (ประเทศไทย) จำกัด	มีโกตั้งคัดแยก อยู่ที่ จ.สมุทรปราการ โดยส่งของเสียอันตราย ดังกล่าวไปรีไซเคิลยัง ประเทศเบลเยียม	ราคาอาจปรับลดได้จากกรประชุมหน้างาน	ติดต่อ คุณชนันท์ สุนทรจารุชิต โทร. ๐ ๒๖๗๘ ๑๑๒๒ - ๖ ต่อ ๑๔	ไม่คิดค่าใช้จ่าย
บริษัท TES-AMM (ประเทศไทย) จำกัด	มีการคัดแยกที่นิคม อุตสาหกรรมนวนคร โดยส่งของเสียอันตราย ดังกล่าวไปรีไซเคิลยัง ประเทศสิงคโปร์	ติดต่อ คุณณิธิ์ แสงสว่าง โทร. ๐ ๒๕๒๙ ๒๘๗๕	ไม่คิดค่าใช้จ่าย	โปรดติดต่อกับบริษัทโดยตรง เนื่องจากหากมีปริมาณมาก บริษัทอาจไปรับโดยไม่คิด ค่าใช้จ่าย	
	บริษัท อีสเทอร์น ซีบอร์ด เอนไวรอนเมนทอล คอมเพล็กซ์ จำกัด (บริษัท เวสต์ แมเนจเม้นท์ สยาม จำกัด: WMS)	๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.ปอวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐	ฝ่ายขายและฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ ๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.ปอวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐ โทร. ๐๓๘ ๓๖๖ ๓๖๔ - ๗	โปรดติดต่อสอบถาม บริษัทโดยตรง เนื่องจาก บริษัทต้องการเจรจากับ ผู้รับบริการโดยตรง	

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
๓. การรีไซเคิลหลอดไฟ ฟลูออเรสเซนต์ชนิดตรง	บริษัท คัดแยกขยะเพื่อ รีไซเคิล วงษ์พาณิชย์ จำกัด	เป็นรถเคลื่อนที่ระบบปิด	โทร. ๐๕๕ ๒๕๔ ๔๙๔	๓ - ๕ บาทต่อหลอด	
	บริษัท อีสเทอร์น ซิเบอร์ต เอนไวรอนเมนทอล คอมเพล็กซ์ จำกัด (บริษัท เวสต์ แมเนจเม้นท์ สยาม จำกัด: WMS)	๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.บ่อวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐	ฝ่ายขายและฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ ๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.บ่อวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐ โทร. ๐๓๘ ๓๔๖ ๓๖๔ - ๗	๑๐ บาทต่อหลอด หรือ ๑๒,๐๐๐ บาทต่อตัน	คิดตามระยะทางและ ราคาม้ำมัน
	บริษัท โตชิบา โลหิตั้ง จำกัด	นิคมอุตสาหกรรม บางกะปิ จ.ปทุมธานี	ติดต่อ คุณสุวิรัตน์ โทร. ๐ ๒๕๐๑ ๑๔๒๕ - ๙ ต่อ ๑๕๔	บริษัทฯ รับเฉพาะซาก หลอดไฟของลูกค้ายี่ห้อ หลอดไฟของโตชิบา	เมื่อนำหลอดไฟใหม่ไปส่งให้ ลูกค้า จะนำซากหลอดไฟกลับ ตามจำนวนหลอดไฟใหม่ที่ สั่งซื้อ
๔. การรีไซเคิลสารเคมี/ ตัวทำละลายที่ใช้แล้ว	บริษัท รีไซเคิลเอ็นจิเนียริง จำกัด	๕๗ หมู่ที่ ๗ อ.เจริญเขาคี ต.ท่าบุญมี อ.เกาะจันทร์ จ.ชลบุรี ๒๐๒๔๐	ฝ่ายการตลาด โทร. ๐๘๑ ๘๒๐๓ ๘๗๓ ๐๘๙ ๒๐๔๙ ๑๓๘ www.recycleengineering.com	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง	
	บริษัท รีไฟน์ เทค จำกัด	๔๗ หมู่ที่ ๗ ซอยสุขสวัสดิ์ ต.บางจาก อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ ๑๐๑๓๐	ฝ่ายการตลาด โทร. ๐ ๒๘๑๗ ๘๕๔๘ ๐ ๒๘๑๗ ๘๕๖๘ www.refinethai.com	โปรดสอบถามบริษัท โดยตรง	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง
	บริษัท เอเชีย รีไฟน์มิ่ง จำกัด	๓๑/๙ อ.ราชบุรีบำรุง ต.ท้ายโป่ง อ.เมือง ระยอง จ.ระยอง ๒๑๑๕๐	ฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ โทร. ๐๓๘ ๖๘๗ ๘๐๐-๑, ๓ www.asiarefining.com	โปรดสอบถามบริษัท โดยตรง	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
๕. การรีไซเคิลปรอท	บริษัท เบ็กแมนน์ เมอร์คิวรี เทคโนโลยี แปซิฟิก จำกัด (BMTP)	๙๖๗ หมู่ที่ ๔ นิคมอุตสาหกรรมบางปู อ.สุขุมวิทสายเก่า ต.แพรกษา อ.เมืองสมุทรปราการ จ.สมุทรปราการ	คุณสุณิสา โทร. ๐ ๒๓๐๙ ๖๗๒๕ ต่อ ๑๕	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง ทั้งนี้ บริษัทมีโครงการความร่วมมือกับกรมอนามัยในการรับกำจัดของเสียปนเปื้อนสารปรอทจากโรงพยาบาลด้วย	
๖. ของเสียหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานอุตสาหกรรมและกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย / วัสดุอันตรายอื่น ๆ เป็นต้น	บริษัท อัคริการ จำกัด (มหาชน)	๗๙๒ หมู่ที่ ๒ ซอย ๑๘/๑ นิคมอุตสาหกรรมบางปู อ.สุขุมวิท ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๒๘๐	โทร. ๐-๒๓๒๓-๐๗๑๔-๒๑ แฟกซ์. ๐-๒๓๒๓-๐๗๒๔, ๐-๒๓๒๓-๓๘๕๗ ดร.พล สาททอง คุณวนิดา วรพิทยาฤกษ์ (๐๘๙-๙๐๐-๓๖๒๓)	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง
๗. วัสดุอันตรายที่ off spec.	บริษัท ที่ดินบางปะอิน จำกัด	๑๓๙ ม. ๒ อ.อุดมสมบูรณ์ ต.คลองจิก อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา	สำนักงานฝ่ายสาธารณูปโภค โทร : ๐-๓๕๒๕-๘๓๙๕-๙ โทรสาร : ๐-๓๕๒๒-๑๒๐๗ สำนักงานฝ่ายขาย โทร : ๐-๓๕๒๕-๘๔๐๐-๒ โทรสาร : ๐-๓๕๒๕-๘๔๐๑ E-mail : info@bldc.co.th คุณกัญดา / คุณธนภัทร โทรศัพท์ ๐๓๕-๒๕๘-๓๙๕-๙	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง	ไม่มีบริการด้านการขนส่ง

รายชื่อผู้จัดทำรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

ที่ปรึกษา

๑. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นางสุวรรณา เตียรธสุวรรณ	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๓. นายสุเมธา วิเชียรเพชร	ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

เรียบเรียงโดยส่วนของเสียอันตราย

นางสาวนภวิศ บัวสรวง	ผู้อำนวยการส่วนของเสียอันตราย
นางสาวกุลชา ธนะขว้าง	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
นายราเชนทร์ ราชพิลา	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางอาภาภรณ์ ศิริพรประसार	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นายสุรินทร์ อารีย์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางศิรินาท ผ่องญาติ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาวสัจจาพร เขยกิจวงษ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ
นางสาวกรณิกา อนันต์สุทธิรักษ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
นายคเชนทร์เกียรติ สุขเจริญ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
นางสาวศิริประภา กอแก้ว	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
นายสกล ขำเจริญ	ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม
นายณัฐพงษ์ บุญชุม	ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม

ส่วนของเสียอันตราย
สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐
โทร. ๐ ๒๒๙๘ ๒๔๑๓-๒๐ โทรสาร ๐ ๒๒๙๘ ๕๓๙๓ [http:// www.pcd.go.th](http://www.pcd.go.th)